

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944
Виходить раз у місяць

*СUA – неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью Йорку*

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

*Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.*

PIK LXVII

СІЧЕНЬ

Ч. 1

Редактор – Тамара Стадниченко

Відповідальна за україномовну частину журналу – Лідія Баб'юк-Слиж

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як, **Ася Гумецька**, **Христя Швед**,
Марта Тарнавська, **Вірляна Ткач**, **Наталія Даниленко**,
Мовна коректа – **Святослав Левицький**

Адміністратор: **Наталія Дума** (год. праці – 8:30-2:00)

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

Річна передплата в США

Для членів СUA \$30.00

Для інших передплатників \$40.00

Поодинокі число \$3.00

В країнах поза межами США ..... US \$50.00

VOL. LXVII

JANUARY

№ 1

Editor – Tamara Stadnychenko

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA Inc. President
Lidia Babiuk Slysh
Martha Bohachevsky Chomiak, **Assya Humetsky**,
Christine R. Shwed, **Marta Tarnawsky**, **Virlana Tkacz**,
Natalia Danylenko

Administrator: **Natalia Duma** (Office hours – 8:30-2:00)

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$30.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00

Single copy \$3.00

Annual subscription in countries other than USA ..... US \$50.00

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць . Ділимося вітками та думками.....	1
2009 Обкладинки . Парада творів наших мисткинь.....	3
Анна Кравчук . 85-річчя СUA. Д-р Маруся Вірджінія Бек.....	4
Конкурс на стипендію ім. Еви Сташків.....	5
Василь Симоненко . Моя мова.....	6
Мирослава Мирошніченко . Безсмертя.....	6
Святослав Левицький . 300-річчя першої Української Конституції.....	7
Наталія Даниленко . Інтерв'ю з Дмитром Малаковом.....	8
Марта Тарнавська . Діти.....	10
Щедрівка.....	12
Наша обкладинка.....	12
Десять правил довголіття.....	12
Хрестиківка.....	13
Marianna Zajac . Sharing Thoughts, Views, & News.....	15
Iryna Kurowyckyj . The ICW General Assembly: From Kyiv to Johannesburg.....	17
Our Cover Artist.....	19
Virlana Tkacz . Yara at Twenty: Two Decades of Dreams and Destinations.....	20
Ihor Magun . Sorting It All Out.....	21
DMZ . The Art of Listening.....	22
The Test of Three. A Fable.....	23
Talia Taran-Lisowsky . Branch 85 Maskarada.....	24
Talia Taran-Lisowsky . Branch 85 & Christmas Around the World Exhibit.....	24
Галина Грицик . 45-ліття 83-го Відділу СUA.....	25
Наталія Щерба . Вишивані вечорниці на Пітсбурщині.....	28
Наталка Буняк . Допомога Українському Музею в Нью Йорку.....	29
Відійшли у Вічність.....	32
Христя Швед . Чому ялинки, сосни і ялівці вічнозелені?.....	34
Листи.....	27
Пожертви і подяки.....	14, 31, 33, 36

На обкладинці: Еріка Слуцька. “Коляда”.

On the cover: Erica Slutsky. “Koliada.”

Підписано до друку 21 грудня 2009 р.

Маріянна Заяць, голова СUA. Тамара Стадниченко, редактор.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

При передруці обов'язково подавати джерело – “Наше Життя”.

В публікаціях журналу редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by
Ukrainian National Women's League of America, Inc.,
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2010 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.
1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012
Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

**Subscription fees for UNWLA members are included in annual dues.
Subscribers who are not UNWLA members should send annual subscription fee directly to
UNWLA, Inc.
203 Second Avenue, New York, NY 10003**

ДІЛИМОСЯ ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Многая Літа і щирі вітання усім союзнякам з нагоди 85-ліття нашої шанованої організації! Усі ці 85 років СУА успішно об'єднує жінок українського походження по всій країні і охоче очолює численні культурні, освітні та благодійні проекти в українських громадах. Як найбільша і найстарша незалежна організація українських жінок у США, ми завжди підходили до наших завдань і цілей з твердими переконаннями, наполегливістю і щирістю.

Ця річниця є доброю нагодою, щоб пригадати нашу історію, заглянувши у пам'ятні Конвенційні книги СУА. Для прикладу, у 25-ій Конвенційній книзі 1999 року можна знайти перше офіційне оголошення про створення СУА, датоване 24 червня 1925 року, або прочитати про усі попередні Конвенції СУА (перша з яких відбулася у Нью Йорку 30-го травня 1932 р.). З цією ностальгією у серці ми вирішили відзначити цей важливий ювілей новим і амбітним проектом суспільної опіки СУА «Допомога і догляд для старших» (про який ми вже згадували у «Нашому Житті» – йдеться про допомогу десятком геріатричним пансіонатам в Україні).

Добровольці в Чикаго готують пакунки для акції СУА «Допомога і догляд для старших».

Цю акцію, яка видається надзвичайно потрібною у даний час, було детально обговорено на річному засіданні Головної Управи СУА у жовтні 2009 року, а на початку грудня уже почалося її втілення. Разом з першою заступницею голови СУА Уляною Зінич і референткою суспільної опіки Іриною Рудик я їздила до Чикаго, щоб скоординувати пересилку гуманітарної допомоги до ретельно підібраних геріатричних домів в Україні (розташованих в Західних, Центральних і Північних областях). Як раніше повідомлялося, розташована у Чикаго неприбуткова організація Mission Outreach безкоштовно (крім гонорару за оформлення) передала нам 299 пакунків для цієї акції. Туди увійшли візки, ходунки, палички, гігієнічні засоби та ін. Завдяки добровольцям з Округи Чикаго – Олені Харкевич, Оресті Фединак, Оксані Яків, Оленці Приймі, Євгенії Бискош, Христині Собол, Христині Дзук, Еві Зеленко, Любі Новак та мужу членки Василеві Щерб'юку, яких допомогла зорганізувати Люба Калін, голова Чиказької Округи, цю гору пакунків вдалося розібрати, перепакувати, погрупувати і заадресувати. Ми щиро дякуємо цим відданим і прекрасним добровольцям, які працювали у великому і холодному складі, але зуміли створити теплу і благодійну атмосферу. Членки Союзу Українок України простежать за розподілом цих благодійних дарунків на місцях. Наступні пункти проекту «Допомога і догляд для старших» кожна округа СУА втілюватиме незалежно при організаційній підтримці Ірини Рудик.

В той час, як цей проект наповнюватиметься життям у кожній окрузі, ми заохочуємо наших членок не забувати про літніх людей у наших громадах. Коли я писала ці рядки, то дізналася, що союзнянки Округи Філадельфія уже розпочали готуватися до своєї щорічної Різдвяної програми підтримки літнім громадянам та іншим потребуючим. За останніми підрахунками вони планують

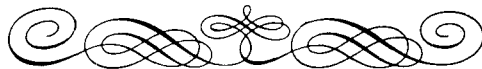
рознести 55 пакунків зі Святою Вечерею 23-го грудня. Округи Дітройт і Нью Джерзі, а також окремі відділи СУА мають подібні програми, і ми вітаємо ці чудові щедрі починання.

Дещо на іншу тему – у вересні ми отримали листа від Ірени Забитко, авторки творів «Невмите небо» (*The Sky Unwashed*) і «Коли Люба залишила дім» (*When Luba Leaves Home*). У своєму листі пані Забитко просить надати фінансову підтримку для документального фільму «Життя у мертвій зоні» (*Life in the Dead Zone*), який розповідатиме про трьох літніх жінок, що живуть у Чорнобильській зоні відчуження. Екзекутива СУА на своєму засіданні 12 вересня затвердила цей проєкт. СУА з Фонду Чорнобиля Марусі Бек виділить часткові кошти для цього важливого проєкту, і участь СУА – Фонд Марусі Бек буде відзначено у титрах до фільму і у промоційних матеріалах. Цей проєкт продовжуватиме привертати увагу до Чорнобильської трагедії і підкреслить внесок Марусі Бек у збереження пам'яті про це лихо. Заступниця голови СУА Анна Мацілінська буде тісно співпрацювати з пані Забитко у цьому важливому починанні.

У понеділок 7-го грудня 2009 мер Львова Андрій Садовий запросив мене і трьох активістів української громади на полуденок у Нью Йорку. Під час цієї зустрічі я мала нагоду неофіційно поклопотатися за Львівську округу Союзу Українок України і торкнутися питання оренди їхнього адміністративного офісу. Ці жінки проводять надзвичайну працю і в даний час намагаються надати можливість дітям Львівщини підтримувати зв'язок з їхніми матусями, які працюють в Італії, через `скайп` комп'ютер програму. Я розповіла про це меру і він запевнив мене, що незабаром СУУ буде звільнено від орендної плати (після голосування членів міської Ради). Це дозволило б СУУ приділити більше уваги своїй добродійній діяльності, а не хвилюватися про сплату оренди. Дякуємо, пане Мере.

Хочу скористатися цією нагодою і побажати усім нашим читачам і їхнім сім'ям щастя і здоров'я у 2010 році! Святкування вісімдесятип'ятої річниці діяльності нашої організації природно змушує нас пригадати досягнення, визначити напрямки на майбутнє і подумати про те, як залишитися актуальними у цьому мінливому світі. Ми повинні спрямовувати своє зростання і свої зусилля на те, щоб залишатися вірними нашим принципам і цілям. А досягнення і задоволення від нашої праці придуть слідом за цим. Взаємна повага і любов допоможуть СУА продовжувати робити важливий внесок у життя українців по всьому світі.

Маріянна Заяць, голова СУА.

ПАРАДА ТВОРІВ НАШИХ МИСТКИНЬ ЗА 2009-ий РІК

Обкладинки за числами журналу

1. Ірена Гомотюк-Зелик. "Зима в Україні". 2. Віра Слободянюк-Тригос. "Захід сонця в Скалистих горах". 3. Романа Бабюк-Рейні. "Церква в Гантері". 4. Зоряна Сохацька. "Писанка на шовку". 5. Ліда Пясецька. "Ікона". 6. Мотря Яцкевич-Головінська. "Тіні і тиша". 7-8. Галина Марків. "Соняшники". 9. Марта Гірняк-Воевідка. "Амариліс". 10. Надія Сомко. "Бій під Конотопом". 11. Олександра Ісаєвич-Мейсон. "Ніч за вікном". 12. Ярослава Геруляк. "Вертеп".

PARADE OF ARTWORK AND ARTISTS FOR 2009

Covers listed by month

1. Irena Homotiuk-Zielyk. "Winter in Ukraine." 2. Wira Slobodianiuk-Trigos. "Sunset over the Rocky Mountains." 3. Romana Babiuk Rainey. "Church in Hunter." 4. Zoriana Sokhatska. "Pysanka on silk." 5. Lydia Piasecky. "Icon." 6. Motria Jacevych Holowinska. "Shadows and Stillness." 7-8. Halyna Markiw. "Sunflowers." 9. Martha Hirniak-Voyevodka. "Amaryllis." 10. Nadia Somko. "Battle of Konotop." 11. Alexandra Isaievych Mason. "Night Beyond the Window." 12. Jaroslava Gerulak. "Vertep."

ПАРАДА ТВОРІВ НАШИХ МИСТКИНЬ ЗА 2009-ий РІК

Д-р МАРУСЯ ВІРДЖІНІЯ БЕК (1908 – 2005)

27 січня ц. р. припадає п'ята річниця смерті найбільш визначної українки США ХХ століття – велетня жіночого руху та надзвичайних професійних, соціально-громадських і політичних досягнень, легендарної активістки, великої української патріотки Марусі Бек.

Дочка свідомих українських емігрантів з Лемківщини, які виховали дев'ятеро дітей в українському національно-патріотичному дусі. Маруся Бек – американка українського походження, зуміла поєднати та вдосконалити своє професійне становище у політичному американському світі та пробити дорогу іншим жінкам в США. Упродовж свого працелюбного життя використовувала кожную нагоду, зокрема на американській політичній арені, учасницею якої вона була, щоб стати в обороні поневоленої України (особливо жінок) в часи комуністичного режиму Радянського Союзу.

М. Бек здійснила свою високу політичну кар'єру, ставши першою жінкою – посадником міської ради Дітройту, штат Мічиган (1958-62

рр.). Ця відповідальна і активна праця не перешкоджала їй – адвокатів активно працювати як в американському суспільстві, так і в українській громаді. Ця праця дарувала М. Бек численні нагороди та ім'я „українського амбасадора”. Її довголітня праця в управі м. Дітройт дала у висліді багато корисних починів та реформ, а в українській громаді – цілий ряд здобутків для піднесення культурного і громадського життя українців Америки. Певний час вона була редактором жіночого журналу «Жіночий світ». Як Почесна членка Світової Федерації Українських Жіночих Організацій спонсорувала літературний конкурс СФУЖО та включалася у кожний великий почин, що його проводила українська громада. Жваво цікавилась політичним життям, у 70-их роках М. Бек працювала заступником президента Екзильного уряду УНР, а відтак заснувала Раду приятелів УНР, яку довгий час очолювала. Маруся Бек сильно вірила, що, подолавши всі перепони, Україна стане господарем своєї держави. В 1983 році вона стала головою Комітету для вшанування 50-ої річниці жертв Голодомору.

1932 рік – перший конгрес США, на якому молода юристка була головним доповідачем та виголосила зворушливу промову у двох мовах. Подиву гідним був ентузіазм і невичерпна енергія цієї 24-річної дівчини. Тут вперше проявився її надзвичайний талант оратора. В наступних роках Маруся організувала відділи США у штатах Пенсильванія, Нью Йорк та Мічиган, включно з Округною Управою США в Дітройті у 1933 році. Приємно відзначити, що 97-ий Відділ США у Баффало, Округа Півн. Нью Йорк, обрав Марусю Бек своєю патронкою і носить її славне ім'я.

Вона брала участь в багатьох конвенціях США. В 1993 році Союз Українок Америки надав їй найвище звання – Почесної членки США. Рівно через 70 років після її першої промови, у 2002 році на ХХVІ конвенції США 94-річна Маруся Бек виголосила блискучу (часами до сліз) промову, без жодних записок. Молоді покоління союзниць, включно з новоприбулими з України, почули її могутню розповідь про

жінку – українку, борця за волю України, берегиню її історії та спадщини. Піднесені на душі цією прекрасною промовою, союзники захопились до дальшої праці.

Любитель української культурної спадщини, зокрема народного мистецтва, вона була ініціатором багатьох мистецьких виставок, тому їй не дивно, що у своєму заповіті залишила значну суму свого майна Українському Музеєві в Нью Йорку.

Як довголітня членка США Маруся завжди підтримувала акції Союзу Українок Америки. Доля потерпілих в Чорнобилі лежала їй на серці, і вона також не забула про них у своєму заповіті.

У 2003 році на Світовому Конгресі Українців в Києві Марусю Бек було нагороджено медалею св. Володимира Великого. Тут співвітчизники та делегати діаспори з усіх куточків світу від Сходу до Заходу почули красномовність 95-річної Марусі Бек, яка зуміла буквально зачарувати слухачів словами бадьорости та глибокого патріотизму.

Для наступних поколінь Маруся Бек залишиться „заморською дитиною України” – взірцем Великої України Америки.

Анна Кравчук,
Почесна голова США.

Конкурс на стипендію ім. Еви Сташків

Друге повідомлення

Союз Українок Америки повідомляє про конкурс на надання стипендій з Фонду ім. Еви Сташків в наступних категоріях:

- ◆ На студії української мови для абсолювентів журналістики, мовознавства, бібліотекарства, музейництва та споріднених наук, які плянують використати знання української мови у професійній праці.
- ◆ На студії для осягнення докторату в ділянках українознавства або порівняльних дослідів у ділянках літератури, історії, соціології, музикології і інших тем, після того, коли університет апробує тему.
- ◆ Допомога у виданні наукової праці з ділянки українознавства, прийнятої до публікації авторитетним видавцем.

В конкурсі можуть брати участь студенти американських або канадських університетів. Претендувати на стипендії можуть тільки членки США, які вступили до організації щонайменше за один рік перед внесенням подання на стипендію. Висоту стипендії вирішує комісія. За дальшими інформаціями і аплікацією просимо звертатись на нижче подану адресу.

Термін надсилання аплікацій продовжено до 28 лютого 2010 року .

UNWLA (Eva Stashkiw Scholarship Fund)
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Уляна Зінич
заступниця голови США

Гроші і Життя

Ніколи з грошима не буває так добре, як буває погано без них.

Гроші зло? - Не може бути, бо зло так швидко не минає.

*До 75-річчя від Дня народження українського поета і журналіста,
діяча українського руху опору* **ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА**
(8 січня 1935 – 14 грудня 1963)

МОЯ МОВА

Все в тобі з'єдналося, злилося –
Як і поміститися в одній! –
Шепіт зачарований колосся,
Поклик із катами на двобій.

Ти даєш поету дужі крила,
Що підносять правду в вишину,
Вченому ти лагідно відкрила
Мудрості людської глибину.

І тобі рости й не в'януть зроду,
Квітувати в поемах і віршах,
Бо в тобі – великого народу
Ніжна і замріяна душа.

– Василь Симоненко

Фото Надії Оранської.

БЕЗСМЕРТЯ

*Українська Повстанська Армія пробиралась на Захід.
Її відступ супроводився запеклими боями з ворогом.*

Ледь-ледь світало. З лісу вийшла жінка й швидкою ходою попрямувала стежкою вздовж річки до села. Оглянулась і завернула поміж хати. Підійшла до крайньої хати та легенько постукала тричі у вікно.

Настя відчинила двері, глянула уважно кругом і кивнула головою. Обидві жінки увійшли в хату. Прибула прилякнула біля ліжка, на якому спало немовля. Притулилась до теплого личка дитини і завмерла в безрусі. Дитина поворухнулася, але не збудилась, а мати й не хотіла будити, так ліпше... Хвилини минали швидко.

...Треба йти – шарнуло мов холодним лезом ножа і в грудях немов щось обірвалося. Піднялася важко з землі, обернулась і кинулась обняти заплакану Настю.

“Насте! Не згадуй лихом. Збережи його для життя...” – сказала шепотом. Щось стрясло нею, але закусила зуби й вийшла з хати. Пішла стежкою назад, звідки прийшла, назустріч своєму призначенню.

При вході до бункера чекав на неї муж. Обнялись... Тепер останній бій, а там смерть, як утвердження свого існування...

Бій тривав цілий день, а під вечір вже не стало набоїв. Останню гранату залишили для себе, іншої дороги не було.

Повітря сколихнула детонація. Земля розкололася на дрібні шматочки і полетіла далеко-далеко вгору, розкидаючи каміння і частини тіл тих, які вибрали смерть.

А на темному небі плакали зорі...

Мирослава Мирошниченко

300-РІЧЧЯ ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ

Вітер гнав через Дністер на Велику Україну важкі чорні хмари, що низько неслися понад землею, щедро поливаючи її першим холодним осіннім дощем. Чорну пітьму жовтневої ночі раз-по-раз розколювали блискавки з громовицею. В ніч 2-3 жовтня 1709 року біля вмираючого гетьмана Івана Мазепи зі скорботно схиленими головами стояли його друзі-однодумці: генеральний обозний Іван Ломиковський, кошовий отаман Запорозької Січі Кость Гордієнко, генеральний бунчужний Федір Мирович, Прилуцький полковник Дмитро Орленко, козацька старшина та найактивніший серед них генеральний писар війська козацького Пилип Орлик.

Помер великий гетьман, але продовжували жити його ідеї українського державництва, що досягнули наших часів. Однодумці гетьмана Мазепи підхопили прапор його боротьби, в любові до Батьківщини зродили над його могилою «мазепинство», що, як пише історик Іван Крип'якевич, «стало в устах ворогів лайкою й обвинуваченням, але в нашому уявленні залишилося прапором та програмою української Державности». 5-го травня 1710 року гетьманом України було обрано Пилипа Орлика.

Ще задовго до Полтавської битви Мазепа довірився у своїх плянах Пилипові Орлику, давши йому клятву у своїй безкорисливості в намірах визволення України з-під московської опіки – ярма і взяв у нього присягу на вірність служіння Батьківщині.

38-річний Пилип Орлик розумів, беручи гетьманську булаву з рук козацької ради, який важкий тягар разом з гетьманськими клейнотами бере на себе. Ось уривок з його листа шведському королю Карлу XII: «Чи мені, що не має ніяких заслуг, винести на раменах, подібно Атланту, ...тягар правління Україною?..»

Взявши на себе величезну відповідальність посади гетьмана, в день виборів та присяги козацькою радою було ухвалено угоду між

козацтвом та новообраним гетьманом під назвою «Конституція прав і свобод Війська Запорозького». Конституція починалася з короткого викладу історії України з виділенням урочистої декларації – «Україна з обох берегів Дніпра має бути на вічні часи вільною від чужого панування». В Конституції було окреслено головні елементи державної правосуб'єктності: визначено територію, юридичні права громадян та судочинство, релігію. На чолі держави Конституція ставила виборного гетьмана, влада якого була обмежена Генеральною Радою, що складалася з генеральної козацької старшини, полковників та військових депутатів. Тричі на рік повинен був збиратися Сейм, що складався з полкових та сотенних старшин, послів і представників Запорозького війська. Генеральна рада та Сейм мали право разом з гетьманом вирішувати всі державні справи.

Орликова Конституція передбачала ряд реформ, як в ділянці верховної влади, так і в межах громадського устрою держави, визначала права і обов'язки козацької, міщанської та селянської спільнот. Гарантом і опікуном посполитого люду, тобто селян та міщанства Конституція проголошувала козацтво, як політичний народ держави.

Ось витяг з Конституції, що стосується жінок: „Розділ XI. Вдови – козаці дружини і їхні осиротілі діти, козаці господарства і жінки – у відсутності їхніх чоловіків, – коли ті будуть зайнятими у воєнних походах або на якихось інших військових службах, – щоб не притягалися до виконання жодних повинностей ані до громадських робіт, які входять в обов'язки посполитих, та щоб не обкладалися повітовими податками, – погоджено і затверджено.”

Широкий демократизм Конституції не мав жодного аналогу в тогочасній Європі і ми можемо справедливо пишатися тим, що зродила її українська думка.

Святослав Левицький

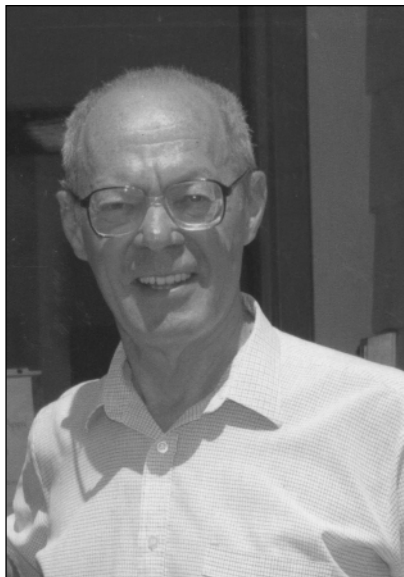

ПРАВО І ЧЕСНЕ ІМ'Я

Суддя: Чому ви шахрували під чужим ім'ям?
Підсудний: Та не міг же я ганьбити своє чесне ім'я.

Інтерв'ю з Дмитром Малаковом

(Розмову вела Наталія Даниленко)

– Пане Дмитре, розкажіть, будь ласка, трохи про себе та про Вашу працю в Музеї історії Києва.

Народився в Києві 1937 року, все життя – киянин. Від 1992 року – науковець Музею історії Києва, який відкрився у травні 1982-го. Сам будинок музею – колишній Кловський палац на київських Липках, пам'ятка архітектури середини 18-го століття – вже був першокласним експонатом. Там була стабільна експозиція, яка розповідала про історію столиці України від часів виникнення життя на терені міста і до подій сучасності. З відновленням незалежності України наш музей почав влаштовувати вечори пам'яті, різномітні виставки, за своєю тематикою неможливі в радянський час, як-от постійно діючі виставки, присвячені пам'яті репресованих киян, Михайлу Грушевському, Митрополитові УАПЦ Василю Липківському, добі нацистської окупації міста, трагедії Бабиного Яру, або й звичайній київській цеглі. Увагу науковців музею привернули імена й долі киян, які за різних обставин опинилися за межами України та уславили Батьківщину далеко від рідного краю. Тривале вивчення в архівах, бібліотеках, спілкування з живими носіями історичної пам'яті дозволили науковцям Музею історії Києва ще в 90-ті роки минулого століття повернути в Україну та в різний спосіб увічнити призабуті або й викреслені з нашого минулого

імена видатних киян. Так було з Михайлом Грушевським, а тепер маємо численні видання, меморіальні дошки, пам'ятник та історико-меморіальний музей Великого Українця – філію Музею історії Києва. Так було з родиною Кричевських, а тепер є меморіальні дошки, численні видання тощо. Повернуто добру славу родини українських садівників та помічників Смирєнків: встановлено дві меморіальні дошки – Василю та Володимиру Смирєнкам, оприлюднено унікальні матеріали, навіть випущено поштову марку, їм присвячену. Великим здобутком музею є вивчення та популяризація творчості архітектора-киянина Владислава Городецького: видано монографію, альбом, названо вулицю, встановлено пам'ятник. Саме в Україні повернуто ім'я видатного танцюриста та балетмейстера світового рівня киянина Сержа (Сергія) Лифаря, і тепер у Києві є меморіальна дошка, проводяться міжнародні конкурси артистів балету його імені. Музей історії Києва ініціював вивчення творчості та повернення на батьківщину імен киян – художників Олекси Булавицького, Бориса Крюкова, Віктора Цимбала, архітекторів Сергія Григор'єва, Олекси Повстенка та багатьох інших. Нарешті, у травні 1999 року в спеціально пристосованому будинку з мезоніном та мансардою на вулиці Московській, 40-б відкрито філію Музею історії Києва – Музей культурної спадщини. Там любовно зібрано й показано твори киян-мистців, які волею долі опинилися поза Україною. Основна експозиція розміщена на першому поверсі, а чотири приміщення мезоніну та мансарди всі ці роки використовувалися для влаштування періодичних виставок – з нових надходжень, до ювілеїв та пам'ятних дат тих, хто представлений в новій експозиції, творів молодих мистців тощо. Все це користувалося великою популярністю у відвідувачів музею...

– Пане Дмитре, а чому Ви вже вдруге кажете про це в минулому часі?

А тому що, на превеликий жаль, не всі, хто при владі, розуміють, що будь-який музей не може повноцінно жити без періодичних виставок, тим більше музей, яким так пишався не тільки Київ, але й численна українська діаспора.

– І знов – у минулому часі. То що ж сталося?

Сталося так, що музей змусили розмістити на виставкових площах одну приватну колекцію на досить тривалий час – кілька років. І це, знов-таки, ще один приклад нехлюйського ставлення до музейної справи як такої. Оскільки, нагадаю, Музей історії Києва ось вже шостий рік (!) не має власної експозиції, бо, бачте, Верховному суду України давно кортіло зайняти Кловський палац для „Палацу Правосуддя” замість того, щоб спорудити власну сучасну будівлю. Як тут не згадати ситуацію з приміщенням Верховного суду в місті Сент-Луїс – столиці штату Міссурі, спорудженим в першій половині XIX сторіччя і переданим нещодавно для влаштування музею історії міста! А в нас – отак – навпаки! Недаремно кажуть: чим менше музеїв, тим більше потрібно судів...

– Справді, важко вести розмову про культуру й культурну спадщину за таких обставин...

Додам: багато років поспіль науковці Музею історії Києва мали можливість друкувати матеріали про минуле міста в популярному тижневику „Українська столиця”. Крім того, на місцевому телебаченні впродовж одинадцяти років двічі на тиждень виходила в ефір пізнавальна культурологічна програма „Київські мініатюри”. Аж поки не змінилося керівництво міста... Тому останні два роки ані згадана газета, ані телеканал „Київ” не дають можливості науковцям нашого музею знайомити мешканців столиці з минулим міста з майже тримільйонним населенням: газета приватизована та «перепрофільована», телепрограма закрита, основна музейна експозиція згорнута. А тим часом учням старших класів сотень шкіл міста викладається дисципліна «києвознавство» Учні, які були чи не головними відвідувачами музею, вже шість років такої можливості не мають. То про яку культуру можна вести мову взагалі?

– Ну, а що ж роблять науковці музею?

Тим не менш, науковці музею не склали рук: до нас весь час продовжують звертатися кияни, ми підтримуємо зв'язки з іншими києвознавцями, з українською діаспорою, водимо екскурсії в „Будинок Городецького” на вулиці Банковій, 10. Тривають наукові пошуки і дослідження, є цікаві знахідки, щороку відбуваються наукові конференції, виходять друком

збірки наукових праць. Останнім часом побачили світ цікаві києвознавчі видання, підготовлені працівниками музею: монографії «Я був їх старший син» (М. Грушевський) Миколи Кучеренка, Світлани Панькової та Галини Шевчук, «Особняки Києва» Ольги Друг та Дмитра Малакова, «Григорій Світлицький. Сторінками життя і творчості» Людмили Успенської та Людмили Горбенко, кілька томів під назвою „Київські мініатюри» Віталія Ковалинського, путівник-довідник «Києво-Печерська Лавра» Владислава Дятлова, дослідження з історії підземних споруд Києва Тимура Бобровського, альбоми «Старий Київ» (упорядник О. Друг), «Київ. 1939-1945», «Київ. 1939-1945. Post scriptum», «Кияни. Війна. Німці», «Ніби й не було війни... (Київ 1943 року на світлинах угорського вояка» Д. Малакова), «Городецький. Виклик будівничого» (текст Д. Малакова) та інші видання.

– Отже, Музей історії Києва має потужний інтелектуальний потенціал, діє низка філіялів, то ж залишається сподіватись, що здоровий глузд таки візьме гору в столиці України, яка так любить пишатися своєю європейськістю, і музей врешті-решт відродиться... І наостанок: пане Дмитре, нещодавно Ви побували в Америці, які Ваші враження, що найбільше сподобалось?

Так, це була наша з дружиною Іриною, архітектором, третя подорож до США, дякуючи її родичам зі штатів Ілліной та Каліфорнії. За всі ці відвідини ми побували у Чикаго і Вашингтоні, Сан-Франциско і Лос-Анджелесі, Пітсбурзі і Нью Орлеані, Сент-Полі і Сент-Луїсі, численних містечках, ступали у води Тихого й Атлантичного океанів, милувалися красотами природи в національних парках. Спогадів багато, але наразі скажу лише про американські музеї. Ми бачили різні, починаючи від величезних все-світньо відомих, як-от Чикагський музей науки та промисловості, і до маленьких, влаштованих аматорами на якомусь обійсті. Вражає вкрай шанобливе ставлення до історії країни, до минулого, хоч глибина такого в США не сягає далі двох століть. А ще – широке залучення населення до діяльності музеїв, особливо привертає увагу велика кількість у музеях дітей та молоді і, ясна річ, новітнє технічне оснащення американських музеїв. Все це хотілося б бачити в київських музеях.

ДІТИ

Уривки із щоденника

(Продовження)

23 листопада 1993. Торонто. Все під контролем і гаразд: даємо собі добре раду. Я концентрую свою увагу на дітях і на варенні, баба Маруся спряче хату, мис посуд і водить Стефанка три рази в тижні до світлички. Питається мене Іванко по дорозі зі школи: “хто буде довше, баба Маруся чи ти?” “А ти хотів би, щоб котра баба була довше?” – питаюся. “Ти – каже Іванко. “Чому?” “Бо як я питаюся бабу Марусю, чи можна дивитися на телевізію, або з’їсти шоколадку, то вона каже: запитайся баби Марти! Це так само, як питатися тата, він завжди каже: запитай маму.” Відповідь цікава і досить несподівана. Діти помітно чемніші, навіть веселіші. Сварки бувають рідко. Про телевізію в будні дні навіть не згадують. Справді, єдиний раз, коли трохи довше дивилися на телевізію, було в неділю – ішла в Торонто свят-миколаївська парада і був репортаж на телебаченні. Після двох годин пасивного споглядання ТБ, діти були розстроєні, вимагали ще інших програм, почали між собою битися. Виключили телевізор – і за годину все увійшло в свої рамки. Почали бавитися різними словними грами (очевидно, з активною моєю участю), розважали нас "концертом", писали навіть з неабиякою охотою шкільне завдання. ...В понеділок була прекрасна сонячна і відносно тепла погода. Стефанко до світлички того дня не йшов, отже, я взяла його на короткий прохід вранці, а після того, як повернувся зі школи Іванко, я взяла обох з м'ячем до парку, де вони знову пару годин побігали. Смішний інцидент: в парку зустрівся нам ще якийсь хлопець, а побачивши, як знаменито бавляться Іванко і з Стефанком, прилучився до копунів. Стеф став тепер дуже балакучий і любить виголошувати цілі промови. І от він збирається копнути м'яч, але при тому обов'язково хоче виголосити якесь поучення. Хитаючись задоволено, як до танцю, починає (по-українському, очевидно) свою довгу тираду. Чужий хлопчисько втратив терпець, мови Стефка не розуміє, і врешті крикнув: “Shut up and kick the ball!” Між іншим, обидва, Іванко й Стефко вже можуть по-англійському порозумітися, а часто можна почути, що Стеф, який в усьому

наслідує Іванка, повторює якісь звуки французьких пісеньок або поодиноких фраз. Іванко навіть мене вже дечого по-французькому навчив: grenouille (жаба) і souris (миша) – досі були мені невідомі... Роблю з Іванком також його французькі завдання – читаємо і пишемо: le chat dort, le chat mange, etc., а Іванко пробує мене вчити якусь нову пісеньку про святого Миколая. Це йде трудніше, бо Іванко тільки приблизно знає звучання тексту, а баба – не бачивши написаних слів – з трудом здогадується про зміст пісеньки. Проблеми виринають з харчем – Іванко досить вередливий і його важко намовити з’їсти щонебудь, якщо він не хоче. (Стефко їсть значно краще і багаті).

26 січня 1994. Філядельфія. Неділю провела я з Ніною... Ми з Ніною весь день бавилися: будували з крісел поїзд, продавали квитки, рахуючи гудзики-гроші (при чому виявилось, що Ніна ще не надто певна в рахунках понад 5), розповідали казки, зокрема подобалися їй мої імпровізації з “Лиса Микити”. Вдруге Ніна була зі мною вчора – видно було, що дитина знайшла добрий зі мною контакт і виявляла багато спонтанних виявів задоволення, навіть ентузіазму. Вчора ми бавилися автом-грузовиком, що на ньому возили горіхи (Рахунки після попередніх вправ виявилися певніші... Симпатичне дівчатко, з товстенькою і досить довгою косичкою. "Ми є далеко і себе не бачимо, але ми про себе не забуваємо", сказала спонтанно, коли мова була про те, що вона, мовляв, живе в Лос Анджелесі, а я живу в Філядельфії.

15 березня 1994. Філядельфія. Приїхали мої дітиська ще перед 7-ою... Хлопці помітно підросли. В моїй робочій кімнаті є на стіні позначені міри їхнього росту. Від вересня 92 (тобто від Остапової смерті!) і один і другий підросли точно на 10 сантиметрів. Веселі хлоп'ята вже встигли набігатись по хаті і тепер сплять після купелі, кожен в окремій спальні...

21 березня 1994. Філядельфія. Саме закінчилася неділя – всі уже сплять у своїх кімнатах. Завтра вже їдуть назад до Торонто... Я дуже-дуже рада, що вони могли приїхати. Хлопчиська

знамениті, веселі, надзвичайно кмітливі, а моя надзвичайна комітива з ними мене саму навіть часом дивує. Розповідаємо собі видумані історії, що їх творимо ad hoc утрюх з Іванком і Стефанком (це зокрема в час довших поїздок автом, щоб не нудилось дітям). Це ми вперше започаткували влітку, коли їхали до Wildwood Crest. Їм це так сподобалось, що допоминаються такої казки-гри знову і знову. Сьогодні, наприклад, їхали за новим канделябром до ідальні... По дорозі продовжуємо казку-гру про хлопців Іванка, Стефанка і їхнього колегу Грицька, що пристали до пластової прогульки під проводом Ромка і їдуть з шатрами автобусиком з Торонто до Вайлдвуду почерез Клівленд, де ночують під шатрами на горді в баби Марусі, і Філядельфію, де зупиняються в баби Марти, а по дорозі мають різні пригоди, грають гри, співають. І от співаємо ми: "Гей гу, гей га", а потім я кажу: "Ромко каже: нам треба придумати власну пісню, про нас, про нашу прогулянку." А на це Іванко спонтанно: "о, я вже придумав" і починає співати на якусь знайому мелодію, придумуючи-імпровізуючи слова: "їдемо на прогулянку, їдемо до моря" і таке подібне, не римоване, очевидно, але зовсім до речі і навіть дотепно... Що за діти! Стефко не тільки в усьому наслідує братчика, але вряди-годи додає і щось своє оригінальне. Буває, що б'ються між собою, часом навіть чується крик: "Стефко мене кусає!" або "Іванко мене вкусив!" (я вже заповіла, що доведеться мені привезти до Торонто дві клітки. "Нащо?" "На диких звірів, що кусаються", – кажу). Але діти помітно зі собою зжиті – яке щастя, що їх є два, що ростуть разом. Трохи вони, зокрема Іванко, надмірні індивідуалісти – сьогодні вранці я придумала гру м'ячем із точкуванням, яке нагороджувало не індивідуальних грачів, а партнерів – саме, щоб вчити їх трохи почуття team-у, колективу, спортової команди – і цей експеримент дуже мені вдавсь – дав негайно добрі наслідки. Іванко зразу змінив свою початково надто агресивну тактику і почав подавати м'яч Стефкові так, щоб він міг його уловити

(бо якщо м'яч упав, то негативне точкування ішло на конто не самого Стефка, а всіх партнерів (разом з бабою, що брала, очевидно, активну участь), які нібито грали проти уявної команди суперників. Ще рік, ще два – і цей найцікавіший період дитинства, коли формується майбутня доросла людина, минеться безповоротно.

...В суботу була моя retirement party Діти, очевидно, пішли з нами, та ще й навіть у піджаках і краватках! Я мала на собі тількищо придбаний саме з нагоди цього прийняття досить оригінальний одяг: чорні штани, з чорною вечоровою блузкою, висадженою різнокольоровими скельцями (а ще й прибрана маминим кристелевим намистом і сережками). Малюки були помітно здивовані і зачаровані бабиною метаморфозою...

2 квітня 1994. Торонто. ...Велику радість зробила я хлопцям годинниками – дешевенькі годинники... – але справжні, на кварцові батереї і дуже точно показують час. Діти зразу їх вдягли на руки і з ними вже пару ночей спали – весь час один і другий поглядають на годинники і читають час (годинники модерні, показують цифри, що їх легко читати – такий, до речі, мусітиму купити і собі, бо мій теперішній відчитати мені не легко навіть в окулярах!)

На другий день вранці після мого приїзду Іванко прийшов до мого ліжка і приніс мені власноручно скомпонований лист: "Бабо, я дуже радий, що ти приїхала". Сердечні кохані діти! Ми вже провели разом повні два дні, були двічі в парку, пару годин провели, читаючи "Робінзона Кукурузо" Нестайка і вже навіть закінчили... крім того грали вже кілька разів в скочки і в карти. Стефко трохи простуджений і має підгарячковий стан, але після Tylenol-у чується міцний не лиш до забави, але часом і до бійки.

5 квітня 1994. Торонто. Іванкові уродини були дуже голосні. Самих дітей було щось із десяти, а прийшли також їхні батьки...

(Далі буде)

Щедрівка

Віншуєм Тя, Господарю,
Із тим Новим Роком
Щастя, Сили і Здоров'я,
І з новим Доробком.

Той старий Рік хай ніколи
До Нас не вертає,
Всяким лихом вовік віки
Нехай пропадає.

Той Новий Рік щоб приніс Вам
Здоров'я та Сили,
А щоби-сте, Господарю,
Много літ прожили!

Наша обкладинка

Еріка Слуцька народилася і виросла в чудовому карпатському краї на Бойківщині, між зелених гір. В 1982 р. закінчила Ужгородське училище прикладного мистецтва за фахом художня обробка металу, а в 1991-му – Львівський поліграфічний інститут ім. Федорова за спеціальністю книжкова графіка. Працювала художником-декоратором, а потім художником сценічних костюмів. З 1993 по 1995-ий роки ілюструвала діаспорний укр. дитячий журнал „Веселка” в Нью-Йорку. Проілюструвала цілий ряд книжок. У 2003 р. в мистецькій студії „Маяна” відбулася творча виставка мисткині.

Десять правил довголіття

Вивчаючи досвід довгожителів, спеціалісти розробили 10 правил, дотримуючись яких можна продовжити життя.

1-е правило. Любов – еліксир життя. Любов до Бога, до Батьківщини, до своїх рідних і близьких, до природи...

2-е правило. Не переїдайте.

3-е правило. Меню повинно відповідати вашому віку. У 30-літніх жінок перші зморшки з'являться пізніше, якщо вони будуть регулярно їсти горіхи і час від часу – печінку.

Людя після 40 років корисний бета-каротин, який міститься в моркві, а також в інших овочах і ярині помаранчевого, жовтого і червоного кольору. Чоловікам після 40 років необхідний селен, який міститься в сири і нирках. Цей мінерал допомагає у стресових ситуаціях.

Після 50 років кальцій тримає в формі кістки, а магній – серце. Включайте в їжу більше риби.

4-е правило. Не поспішайте на пенсію. Той, хто не працює, в середньому виглядає на 5 років старший від свого віку.

5-е правило. Будьте оптимістами. Медики довели, що оптимісти живуть довше від песимістів.

6-е правило. Рухайтесь. Навіть декілька хвилин щоденної руханки продовжує життя.

7-е правило. Спійте в прохолодній кімнаті. Адаже обмін речовин в організмі і прояви вікових змін залежать від температури навколишнього середовища.

8-е правило. Старайтесь отримувати якнайбільше позитивних емоцій. Музика, танці, спілкування з друзями, подорожі, цікава книжка – все це допомагає нам жити довго.

9-е правило. Не гасіть в собі гнів, дайте йому вирватись назовні. Виявляється, що 64% людей, які захворіли на рак, завжди стримували гнів в собі.

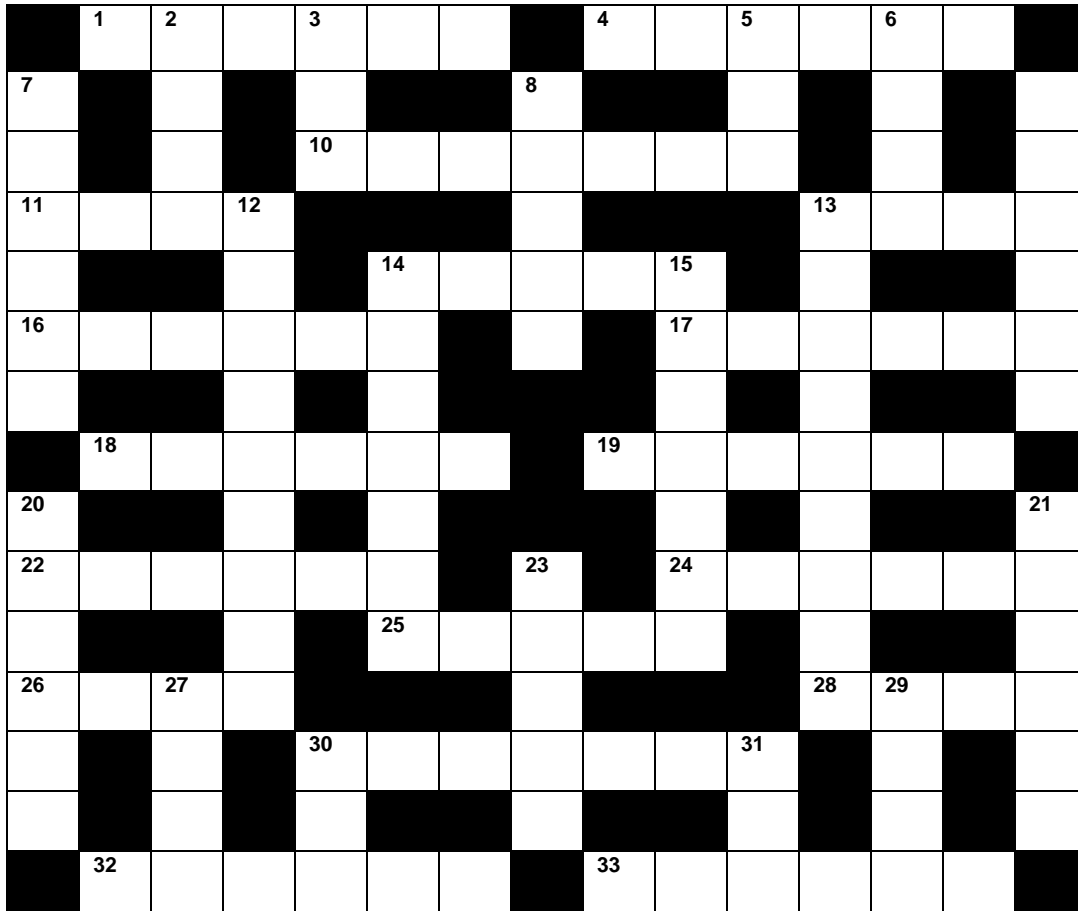
10-е правило. Заставте працювати свій мозок. Багато читайте, розгадуйте хрестиківки, вчіть іноземні мови тощо. Активна діяльність мозку допомагає не тільки надовго зберегти світлу пам'ять, але й одночасно активізує роботу серця, системи кровообігу і обмін речовин в організмі людини.

Дівчина дорікає своїй знайомій:

- Я ж тебе просила нікому не казати, що я засватана.
- Але ж я й не казала нікому, а лише запитала куму, чи знає вона про це.

ХРЕСТИКІВКА

Горизонтально

1. Ріка Славутич.
4. Українська поетеса, член ОУН, розстріляна фашистами в Бабиному Яру.
10. Ім'я козацького полководця Наливайка.
11. Божок.
13. Народна ворожба – приворот.
14. Образ.
16. Штучне невелике водоймище.
17. Птиця, що приносить вісті на хвості.
18. Старовинне приладдя до печі.
19. Члени таємної світової ложі.
22. Пастка для звірів.
24. Найменша частка клітини.
25. Військові сили держави.
26. Стежка в Карпатах.
28. Свята гора в Греції.
30. Окраїна міста, села.
32. Грузинська цариця.
33. Світові чемпіони з боксу брати...

Вертикально

2. Антипод землі.
3. Передача м'яча партнеру.
5. Ставкова риба в Україні.
6. Форма земної поверхні.
7. Жіноча прикраса для вух.
8. Римський імператор, гонитель християн.
9. Турецький жорстокий воїн, вимуштруваний з полонених дітей.
12. Український письменник Нечуй - ...
13. Частина Українських Карпат.
14. Японське мистецтво складання композицій з квітів.
15. Заповідник на півдні України.
20. Капітан порома.
21. Ім'я українського художника шестидесятника Заливахи.
23. Місто в Україні.
27. Триумфальні ворота.
29. Одяг диригента симфонічної оркестри.
30. Урочистий вірш.
31. Місто в Румунії.

Відповіді на ст. 14

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

В пам'ять **бл. п. Стефанії Слюсар** даток в сумі 50 дол. Василь Дудинський.

Фонд Допомоги Сиротам в Україні

Please accept \$985 from our annual collection at area churches **in commemoration of Ukraine's Independence Day**. Wolodymyra Krasniansky.

В пам'ять мого дорогого невіджалуваного мужа **св. п. д-ра Тараса Новосівського**, який відійшов від нас 22 серпня 2009 р. пожертви склали: 500 дол. Оріся Новосівська з родиною; 250 дол. Христя і Богдан Сеники; 200 дол. д-р Ігор Масник; по 100 дол. д-р Роман і Марійка Сербин, Ярослав і Надя Заліпські; 50 дол. Наталя Даниленко; по 25 дол. Мар'янна Вакуловська, Марія Кондрат. Оріся Новосівська.

300 дол. 33-й Відділ СУА, Клівленд. Лукія Медицька.

255 дол. у світлу пам'ять першої і Почесної голови 97-го Відділу СУА, Рочестер, Н. Й. **св. п. Анастасії Смеречинської** зложили: Марія Лилик, Марія Лещинська, Дора Сторожинська, Ірена Гафткович, Анна Сохоцька, Марія Сипняк, Катерина Лялюк, Ольга Червінська, Татяна Шутер, Лідія Захарків, Ірина Михайлюк, Емма Адамчук, Люба Білозір-Баран, Марія Лозинська, Марія Сипливиї, Ірина Руснак.

200 дол. 65-ий відділ СУА. Анна Литвин, скарбник.

100 дол. в пам'ять мужа, **бл. п. Юліана Конка**. Стефа Конка.

100 дол. замість квітів на могилу **бл. п. Катерини Сметанюк**, приятельки нашої родини. Через 71-ий Відділ СУА. Марія, Ліда і Галина Гаврилук.

100 дол. у пам'ять моєї найдорожчої сестри **св. п. Анастасії Смеречинської**. Мирослава Приймак.

\$100 in memory of Maria Karabin. Tuula Karabin.

50 дол. з нагоди моїх уродин пересилаю через 33-й Відділ СУА, як подяку членкам за пам'ять мого свята. Оля Ільчишин, членка 33-го Відділу СУА.

50 дол. в пам'ять **бл. п. Марії Карабін**. Стефанія Барна.

50 дол. з нагоди 50-ти ліття подружнього життя сестри Лідії і Мар'яна Вирсти складаємо через 12-ий Відділ СУА в Пармі, Огайо. Брат Остап і Марійка Швабінські.

35 дол. Ольга Якубовська через 49-ий Відділ СУА, Баффало, Н. Й. Глорія Лонг.

20 дол. в пам'ять **св. п. Івана Лялюка**. Ірена Білевич.

20 дол. замість квітів на свіжу могилу **св. п. Анастасії Смеречинської**. Родині складаю щире співчуття. Ростислав Стеців.

\$20 in memory of Mary Karabin. Lisa Ruede.

Фонд Допомоги Бабусям в Україні

100 дол. зі щирою подякою дорогій приятельці п. Іванні Горчинській за добре діло. Ярослава Панчук.

In memory of Mrs. Olga Mykyta of Phoenix, AZ, please accept a donation of \$100 from Olga Masnyj, UNWLA, Br 3.

50 дол. з нагоди 50-ліття подружнього життя сестри Лідії і Мар'яна Вирсти складаємо через 12-ий Відділ СУА. Брат Остап і Марійка Швабінські.

In memory of Jaroslawa Borachok, a long time member of Branch 49, Buffalo, NY: \$25 Anna Poliszczuk, Marta Stasiuk; \$20 Maria Dranka, Maria Malaniak, Wasylyna Ostaczuk, Anna Zankiw; \$15 Bohuslava Grega Long, Elaine Nowadly; \$10 Zorianna Bunche, Anna Jasyszyn, Olga Pucak.

Фонд Чорнобиля СУА

400 дол. 33-ий Відділ СУА. Лукія Медицька, скарбник.

Фонд "Допомога і Догляд для Старших"

500 дол. добродійне товариство **"Кобзар"**. Вважаємо, що нова акція СУА заслуговує на повну підтримку, тому жертвуємо на цю ціль. Богданна Михайлів, голова 91-го Відділу СУА.

In memory of Anne Kalba please accept this donation of \$50 from The Science Teachers of Kettering Fairmont High School, Kettering, Ohio.

ВІДПОВІДІ НА ХРЕСТИКІВКУ

Горизонтально. 1. Дніпро. 4. Теліга. 10. Северин. 11. Ідол. 13. Чари. 14. Ікона. 16. Ставок. 17. Сорока. 18. Коцюба. 19. Масони. 22. Капкан. 24. Ізотоп. 25. Армія. 26. Плай. 28. Афон. 30. Околиця. 32. Тамара. 33. Клички.
Вертикально. 2. Небо. 3. Пас. 5. Лин. 6. Гора. 7. Кліпси. 8. Нерон. 9. Яничар. 12. Левицький. 13. Чорногора. 14. Ікебана. 15. Асканія. 20. Шкіпер. 21. Опанас. 23. Сміла. 27. Арка. 29. Фрак. 30. Ода. 31. Яси.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXVII

JANUARY 2010

SHARING THOUGHTS, VIEWS, & NEWS

Mnohaya Lita, UNWLA members, on the 85th anniversary of the inception of our esteemed organization! For the past 85 years, the UNWLA has successfully united women of Ukrainian descent and spearheaded many of the Ukrainian communities' cultural, educational, and charitable efforts. The largest and oldest independent organization of Ukrainian women in the United States has done this with conviction, resolve, and grace.

This might be an appropriate time to reflect on our history by browsing through the UNWLA's commemorative convention books. For instance, in the XXV Convention Book of 1999, one can read the first official announcement (dated June 24, 1925) of the creation of UNWLA or read about all past UNWLA conventions (the first was held in New York on May 30, 1932). With this nostalgic look in honor of this significant anniversary in our hearts, we have initiated and promoted a new and ambitious social welfare project: "Assistance and Caring for the Elderly." Already introduced in past issues, this program is designed to help ten selected nursing homes in Ukraine.

Volunteers in Chicago packing donations for UNWLA's "Assistance and Caring for the Elderly" program

The new program was thoroughly discussed at our National Board Meeting in October 2009 and the execution of the first phase of this much needed program was kicked off in early December. First Vice President Ulana Zynych, Social Welfare Chairperson Iryna Rudyk, and I traveled to Chicago to coordinate a shipment of donated goods to the carefully chosen nursing homes located in western, central, and northern Ukraine. As previously noted, Mission Outreach, a Chicago based not for profit, donated 299 boxes of surplus items to our cause. These items included wheelchairs, rollator walkers, canes, sanitary items, etc. With the help of volunteers from the Chicago Regional Council (coordinated by Luba Kalin, the Regional Council's president), this mountain of goods was repackaged and packed; boxes were grouped and addressed. We thank

the dedicated and lovely ladies who worked in a vast, high-ceilinged, and chilly warehouse but created a warm and charitable atmosphere. Members of the Ukrainian Women's League of Ukraine will be overseeing the distribution of these donated items. The next phase of the "Assistance and Caring for the Elderly" project will be carried out independently by each Regional Council with the logistic support of Iryna Rudyk.

While this project blossoms within each Regional Council, we also encourage our members to remember the seniors in their own communities. As this column was being written, I learned that Philadelphia Regional Council members had already begun preparing for their annual Christmas Outreach to senior citizens and to others in need. At last count, they were scheduled to deliver 55 Christmas Eve boxed meals on December 23. The Detroit and New Jersey Regional Councils, as well as individual branches in other parts of the country, have similar programs, and we applaud these beautiful and generous efforts.

Moving to a different theme, in September, we received a letter from Irene Zabytko, the author of *The Sky Unwashed* and *When Luba Leaves Home*. In her letter, Ms. Zabytko requests financial support for the production of a documentary film (*Life in the Dead Zone*) featuring three elderly women survivors living in the Chernobyl Exclusion Zone. At the Executive Board meeting on September 12, this proposal was passed. The UNWLA/Mary V. Beck Chernobyl Fund will be one of the sources of funding for this ambitious project and UNWLA/Mary Beck support will be acknowledged in film credits and any related promotional materials. This project will keep the Chernobyl disaster and Mary Beck's contribution to ensure that its tragic consequences are never forgotten in the forefront. Vice President Anna Macielinski will be working closely with Ms. Zabytko on this very important endeavor.

On Monday, December 7, 2009, Andriy Sadovy, the Mayor of Lviv invited me and three other community leaders to lunch in New York City. During this luncheon, I was able to unofficially intercede on behalf of the Lviv Regional Council of the Ukrainian Women's League of Ukraine and touch upon an administrative office rental issue. These women do amazing work and at this time are attempting to connect children in their Oblast with their mothers who are working in Italy via Skype. I shared this information with the Mayor and he assured me that SUU in Lviv would soon be relieved of its rental obligations (after a city council vote). This would allow the organization to concentrate on its beneficial work rather than worrying about paying its rent. Thank you, Mr. Mayor.

Allow me to take this opportunity to wish all of our readers and their families a Happy and Healthy 2010! Eighty-five active years in the life of our organization naturally leads us to reflect on accomplishments and assess future directions and ways to stay relevant in a changing world. We need to continue to grow and to direct our efforts and endeavors in a manner that helps us stay true to our principles and goals. Satisfaction and successes will follow. With respect and love towards each other, we can ensure that the UNWLA continues its important contributions to the lives of Ukrainians everywhere!

Marianna Zajac, President UNWLA

CALENDAR OF EVENTS

November 14. UNWLA President participated in 76th Commemorative Holodomor Mass in St. Patrick's Cathedral, New York City.

November 15. UNWLA President, Member at Large Irena Steckiv, and Art & Museum Chairperson Zoriana Haftkowskych attended New Jersey Regional Council's Den Soyuzianky (Noted Ukrainian Women).

November 25. UNWLA President attended 25th anniversary celebration of Branch 113 (New York Regional Council) at the Ukrainian Institute of America. On December 13, the Branch donated \$5,000 to the Ukrainian Museum in New York City in honor of this anniversary.

December 5. UNWLA Financial Secretary Roma Shuhan, represented the UNWLA Executive Board at the Ukrainian Coordinating Committee's annual Christmas Party.

December 10. Branch 78 President Motria Sloniewsky represented the UNWLA Executive Board at a meeting with Ukraine's Minister of Foreign Affairs Petro Poroshenko in Washington, DC. (Br 78 is a Branch at Large in Washington, DC)

December 12. UNWLA Executive Board meeting.

December 19. Ukrainian Museum Board of Trustees meeting.

THE ICW GENERAL ASSEMBLY FROM KYIV, UKRAINE TO JOHANNESBURG, SOUTH AFRICA

by Iryna Kurowyckyj

Outgoing President Dr. Anamah Tan on the left and President of NCW South Africa Janet Louis with the 121st anniversary cake.

The International Council of Women (ICW) holds its General Assembly (GA) every three years. In 2003, the 30th ICW General Assembly convened in Perth, Australia. It was in Perth, that the National Council of Women of Ukraine offered to host the 2006 General Assembly in Kyiv. Some ICW members were skeptical about Kyiv as a venue for the 31st General Assembly, citing Chernobyl and an unstable government as reasons other venues would be more suitable. As NCW/USA delegate with personal ties to Ukraine, I was among those who lobbied to have Kyiv host the 2006 GA, and I was thrilled when these efforts reaped the desired result. Those who attended the GA in Kyiv were also delighted. For me and other diaspora Ukrainians, it was a momentous occasion—the culmination of a long-held dream that the National Council of Women/Ukraine would resume its rightful place in the ICW and host women from around the globe in Ukraine's capital. It was at this General Assembly that Johannesburg, South Africa, was selected as the site of the next ICW GA.

The 32nd General Assembly of the International Council of Women convened from October 13 to 20, 2009, and I attended as the United Nations–New York Liaison Officer for ICW.

It took over 20 hours to get to Johannesburg, and it was a journey I was not sure whether I should take. Because of the global economic crisis, all of the NCW/USA members had declined invitations to the event, and the thought of traveling such a great distance alone was a little unnerving. But my interest in the ICW's work, in meeting old friends from different countries, and in visiting South Africa soon convinced me to take the plunge, and I was rewarded by pleasant companions and interesting conversations on the flight to and from Johannesburg.

At the airport in Johannesburg, I was met by a shuttle driver from the hotel where ICW delegates were staying and was advised that, for safety reasons, hotel guests should use the hotel shuttle rather than cabs to travel around the city.

Once at the hotel, I began to meet with other ICW delegates from around the world. All together, there were 177 attendees—124 delegates and 53 observers—representing 27 countries. In comparison to previous GAs, the number of delegates was rather small—a reflection of the worldwide financial crisis. As a result of the economic crunch, many National Councils had not paid their dues to the ICW and could not propose a candidate to the ICW Board or even vote. Despite financial difficulties, the National Council of Women of Ukraine was represented by 4 delegates: NCW/Ukraine President Tetyana Kondratyuk, Larisa Gerich, Lyubov Mlikhnyak, and translator Ekaterina Druzhinia.

Prior to the official opening ceremonies, GA delegates and observers were taken on a tour of Johannesburg and Soweto. From the bus, one could see mountains of golden dust from the gold mines. The dust is everywhere, an unhealthy side-effect of South Africa's wealth. There are no plants or bushes to hide the dust or ameliorate its effects.

During this trip, we also saw the street where President Nelson Mandela and Bishop Tutu live. The tour guide explained that nowhere else in the world do you have two Nobel Peace Prize winners living on the same street.

Standing from left to right Larisa Gerich, Lyubov Mikhnyak members of the NCW Ukraine delegation, Iryna Kurowyckyj ICW Liaison officer with UN New York and NCW Ukraine President Tatiana Kondratiuk.

Johannesburg, at this time, had already begun preparing for the World Cup soccer games that the city will be hosting in 2010, and we could see from a distance a huge soccer ball high on a pole. Hotels are being built at a fast speed; unfortunately, as the African tour guide explained, top jobs go first to outsiders—skilled workers from other counties in Africa and other parts of the world, because there is little training available for South Africans. We were also told that big companies are moving out of the city due to violence and robberies. Then the bus drove through the slums where the poorest of the poor live in shacks with no plumbing, surrounded by garbage. It was a pitiful sight that contrasted with lush greenery, beautiful flowers, colorful songbirds, and gorgeous peacocks that roam freely in the streets and even in the hotel dining room.

The ICW General Assembly officially opened on the afternoon of the following day, October 14. It was a momentous occasion that coincided with the 100th anniversary of the National Council of Women of South Africa and the 121st anniversary of the ICW's founding. ICW President Dr. Anamah Tan opened the ceremony, and other speeches followed. A girls' choir sang beautifully and later played native wooden instruments that were interesting to see as well as to hear.

As part of the anniversary celebrations, the ICW president asked every delegation to sing Happy Birthday in its native language. The proxy president of Finland invited her husband to sing, and as he

was quite a good singer, their “happy birthday” sounded best. A reception and dinner followed; there were more speeches and more traditional songs and dances from our South African hosts. A former ballerina, part of the delegation from Ukraine, also danced.

The next day, the working meeting started with a speech by the ICW president, thanking NCW/South Africa for holding this GA in Johannesburg. Actually, because of apartheid, two National Councils exist in South Africa—the National Council of Women of South Africa that hosted the General Assembly, and the National Council of African Women, which was invited to attend the General Assembly. During the GA, the president of the National Council of African Women thanked the National Council of South Africa for helping the African women's group during the apartheid years, sometimes risking their own lives to do so. She added, “At this time, we are free and need to do our part to rebuild this country.”

On Friday, the ICW honored Mrs. Shirley Boberg Munyan for her work in caring for women and children suffering from HIV/AIDS. Shirley's life was also celebrated in the United States, where she was recently honored for her contributions to NCW/USA and to the ICW. During this event, I was asked to speak about her and thanked her for everything she has done for so many during her life time, especially for the NCW/US. Her generosity includes donating mileage to many delegates from third world countries, making it possible for them to

attend meetings in the United States and at the UN.

Next on the agenda were 3-minute reports given by NCW presidents. NCW/Ukraine reported that its main objective was working to address the following tasks: sustainable development, gender equality, prevention of discrimination based on gender, and combating all forms of violence. The United States follows Ukraine alphabetically, and as proxy president for NCW/US, I was to deliver our president's report, which I presented somewhat "off the cuff" as I had been given no written version. I did emphasize that the NCW/USA president worked very hard, and that part of her work was to ensure that our organization met its financial obligations to the ICW.

The UN representatives in NY, Geneva, Vienna, and Rome then reported on their work. As ICW-UN representative from New York, I reminded delegates at the GA that, since being elected Co-Chair of Sustainable Development, I had proposed that we mark the 100th anniversary of the National Council of Women of South Africa and the 121st anniversary of the ICW by planting trees on the hotel grounds.

One important feature of ICW General Assemblies is the election of new ICW officers and the selection of a theme for the coming term. At this GA, Cosima Schenk Monfrini from Geneva was elected to serve as the next ICW president. The theme for the ICW for the next three years is "Progress for Women, Progress for All."

I was asked to bid farewell to outgoing President Dr. Anamah Tan. In my speech, I thanked Dr. Tan for the support that she has given the UN team and NCW/US during the past six years; I also thanked Vice President Laura Finne-Elonen for paying dues for a new member of UN-ICW New York team—a woman who has recently come to New York from Ukraine and whose special skill is translating documents into the French language.

Dr. Anamah Tan and newly elected President Cosima Schenk Monfrine from Geneva, Switzerland.

On the last evening before the closing of the General Assembly, a banquet was held to honor the outgoing ICW president and the newly elected president. There were many thank you speeches and a very special musical program—a group of street children in colorful costumes performing native South African dances. Their performance was magnificent.

I close this article with a personal note about one of the highlights of my stay in Johannesburg—meeting women I had previously met at other IWC General Assemblies. It was especially gratifying that many delegates to the GA in Johannesburg approached me to thank me for playing a role in the ICW's decision to hold its 2006 GA in Kyiv, an event they remembered with glowing praise and with enthusiasm.

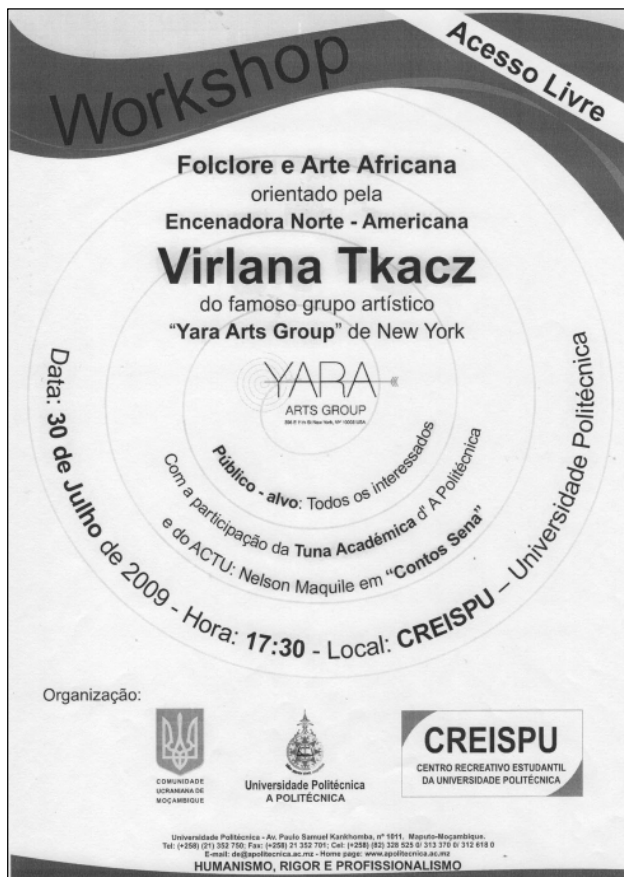

Our Cover Artist

Erica Slutsky, born and raised in the beautiful, mountainous Boyko region of Ukraine, graduated from the Teaching Institute of Uzhhorod in 1982 with a degree in decorative arts applied to metal. In 1991, she received a degree in graphic arts from the Ukrainian Polygraphic Institute of Iv. Fedorov in Lviv, now the Ukrainian Academy of Printing. From 1993 to 1995, her illustrations adorned the Ukrainian children's magazine *Veselka* (The Rainbow). Ms. Slutsky has illustrated a number of books and has exhibited her work in the Mayana Studio/Gallery in New York.

Yara at Twenty: Two Decades of Dreams and Destinations

by Virlana Tkacz

I discovered that Yara was going to be twenty in the middle of my talk about our company for the Coffeehouse Chronicles at La MaMa last spring. When I was invited to talk at this series, which documents the history of American theatre in New York, I assembled my favorite photos from each of our productions. I was showing them to the audience, when suddenly it dawned on me: “We just did our twentieth show—that must mean Yara’s twenty.” I just said it out loud and then started figuring it out. “Let’s see, we started our company in the winter of 1990, so next winter Yara will be twenty,” and the audience applauded. I was a bit startled—both by the news and that I let everyone in on the random passing thought. Perhaps this had happened because it was La MaMa—I was at home.

A month later I was sharing this same revelation with an audience in Africa. I had been invited to come to Central Mozambique to record

traditional folklore. Since this was my first trip to the country, I was first to stop in Maputo, the capital city, and meet people involved in culture. When I shared these details of my itinerary with Peter Bejger (Yara’s great friend in Kyiv who now lives in the United States), he told me there were Ukrainians in Mozambique. Quite frankly I was not sure how to react to this news. Was he pulling my leg? Afterward I Googled this and sure enough someone had a blog about Ukrainians in Mozambique. I wrote a note and heard back almost immediately from a Dmytro Yatsyuk who offered to organize a lecture for me at the Polytechnic University in Maputo.

I took him up on this offer. I already had all the pictures for a presentation assembled in PowerPoint. Soon a flyer about the event appeared in my e-mail. There was a press release in the major newspaper, and my Wikipedia entry appeared in Portuguese, the predominant language of Mozambique.

After a very long flight—Mozambique lies on the east coast of southern Africa—I was delighted to meet Mr. Yatsyuk. We spoke in Ukrainian, but he wanted me to speak in English at the lecture. Many of the students and artists invited to the event could speak a little English, and he offered to translate what I said into Portuguese for the rest. The lecture (co-sponsored by the “Comunidade Ucraniana de Moçambique”) went very well. There were interesting questions and I met some wonderful artists from the local theatre and the National Company of Song and Dance.

The day after my lecture, Mr. Yatsyuk and his wife took me around Maputo and introduced me to the sights of the capital. I stopped by to see the couple two months later on my way back to New York, and now we are old friends.

So now “next winter” is here. Yara is celebrating twenty years of theatre with a winter festival of poetry, music, and art at the Ukrainian Institute of America on January 22-23, 2010. We’ve invited other artists to create new art inspired by our twenty shows. Please join us. You never know what you will see or whom you will meet.

Sorting It All Out

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

Mass media and Internet resources for information have profoundly changed our behavior and the way we acquire information. We have, in fact, access to so much information that a new problem has arisen—how to sort, sift, and apply this information to our specific needs. This information overload applies to many aspects of our lives, including health concerns. So if you are confused with the current onslaught of medical recommendations and innovations, you are not alone. Even the medical community has not unanimously embraced nor completely understood some of the purported “new knowledge” and the changes this knowledge seems to indicate.

Confusion aside, access to the Internet provides a tremendous amount of information that at times can be frightening, with or without valid cause. Such information captures and lists in great detail a range of conditions and situations which may not be relevant to us personally but is often presented in a manner that overwhelms us and takes us down a path of worry and concern. Knowledge is power, but unfiltered information has the power to create unnecessary anxiety. This is especially true if such information has to do with health and medicine.

While the purported purpose of the health recommendations we read about and hear about is to inform and to make an elegant case for how to protect health while at the same time avoiding unnecessary tests, not all of these recommendations can be viewed as “gospel truth.” Some of the most recent recommendations, for example, those related to postponing mammograms and other diagnostic procedures, have created a stormy controversy in the scientific community and in the medical community. Similar recommendations and advice have made many people wonder what they should believe and what they should do: Should I have this test? Should I have this X-ray? Should I get this shot? Should I take this pill?

But the real question we should ask is what information we should heed and what we should avoid or ignore. The answer could have a profound and measurable impact on our lives. This is a revolutionary time that embodies advanced inquiry and a desire to learn. Many of the new findings and recommendations augur well for the future and are based on extensive research designed by leaders in the field of medicine. Unfortunately, some information does not come from qualified sources and may do more harm than good.

Wisdom and prudence means stepping back from the information that is coming at us from so many directions and evaluating it from a rational perspective. The first thing to do is “consider the source.” Is the person or institution or organization making the recommendation reputable? Is the information/recommendation backed by solid research? Also remember that medicine and medical recommendations are seldom “one size fits all.” So while it is good to seek knowledge, it is better to make certain that the information you have found is valid and appropriate for your personal circumstance and well-being. And thus the best way to begin sifting, sorting, and processing the information, recommendations, and advice is to discuss what you have heard or read with your physician.

The future will bring new changes to the face of medicine, new recommendations, and new innovations. Inquisitive scientific minds will discover new ways to deal with old diseases and new treatments or diagnostic protocols will proliferate. An inquisitive public will continue to seek information about all aspects of health care, whether to seek cures for personal ailments or to find answers to generic health questions. Imagine how far we might cast our inquisitive nets and how rich and abundant the results might be.

I hope to bring some of this new and exciting information to you in future columns—sorted out and sifted through in a way that may make your own quest for information a little easier and a lot more user-friendly than trying to process everything you hear on TV and everything you read while surfing the information superhighway.

Happy New Year!
Good Health to All!

The Art of Listening

by DMZ

Listen. v. to hear something with thoughtful attention.

– Merriam-Webster Dictionary.

In good communication, it is very important to hear what someone else is saying rather than getting into the “art of things” and missing out on the true and intended message. Listening (rather than just hearing) begins with the ear and understanding how it functions. To begin with, humans have two ears. One is an anatomical ear and one is a social ear. I’ll let the doctors dissect the anatomical ear; I’ll have fun exploring the social ear.

The Ear. The ear in its social sense consists of two channels and the necessary switches to service them. One channel is a **Personal Baggage Channel** (PBC), and the other channel is the **Open Mind Channel** (OMC). Each channel has its respective switch and the individual listener controls both switches at will.

An example of how this social hearing system works can be drawn from a familiar social situation—a **Woman’s Club Meeting** (WCM). Lest readers suspect that I not being politically correct, I’ll explain here that any meeting will do just as well. I’m using WCM just because I’m more knowledgeable about WCMs than about other groups and this makes it more comfortable for me to create an accurate example.

The Example. A WCM is in progress. Dosia, the president of the group, is reporting on “things” and says, “Chapter A has graciously promised to provide all the pastries for the Regional Annual Luncheon Meeting.”

Down at the end of the long conference table sits club member Basia. Her anatomical ear is turned to Madam President Dosia, but the social ear channel is set to PBC. There is no particular reason for this—maybe just habit—but it just so happens that Basia’s PBC is programmed with the following data: her grandmother, mother, aunt, and sister have all let her know that she does not excel in the art of baking.

As the communication from the floor on the subject of pastries begins, it enters Basia’s PBC ear channel, prompting an immediate and subconscious reaction. Her mouth opens and she exclaims, “I am

not baking. I’ve had enough baking. So don’t even ask me!” Her outburst starts a chain reaction of considerable proportion.

Chain Reaction. Hearing Basia’s words, Masia (who has similar PBC data stored in her Ear) pipes up, “I have no time to bake. I’d rather give money.”

By now, Madam President Dosia has begun to notice that her remarks have been misunderstood by Basia and Masia and begins trying to clarify her previous statements: “Ladies,” she says, “you don’t have to bake, and we don’t need your money.”

This comment is heard by all, including Annia, president of Chapter A, who has her Ear switched to Open Mind Channel (OMC), a channel that is wide and roomy and which allows information flowing into the ear to be analyzed by the brain, which sorts and processes the sounds Annia has heard. During the sorting, however, Annia’s brain has added a couple of words to Dosia’s statement, and Annia’s OMC is now processing “Ladies, you don’t have to bake and we don’t need your help or money.”

Pained by this comment, Annia responds with quiet dignity, “Well, if that’s the case, then we will certainly be happy to withdraw our offer.”

As luck would have it, the Council’s Recording Secretary is Zosia, who has a talent for her job and whose Ear is padlocked in the OMC position. Immediately aware of the confusion and of her friend Annia’s sad conclusion, she jumps into the discussion: “Oh no, Annia! Dosia did not mean you. She was referring to Basia.”

Basia, impatient by nature and now feeling offended, instantly retorts: “I said I’d give money.”

The sound of the word “money” reaches the Ear of Nusia, the Council’s Treasurer. While her Ear is always switched to the OMC, her great dedication to her post and her professional diligence (she is a certified public accountant) causes her to immediately clarify her own position in this discussion before anyone misunderstands what that is.

“Please, Basia. I can collect money only before or after the meeting or I’ll make mistakes.”

As one interruption topples the one before, a

natural and subconscious **Secondary Reaction** occurs: Each of the ladies present now finds it necessary to raise her voice in order to make certain she is being heard. Thus, our example now shifts to Lesia whose switch, because of age, was set not exactly to OFF but more than likely to NAPPING. Upon hearing the word “mistake,” however, Lesia’s Ear automatically switches to ON and she commences to make a charitable and tactful comment of her own:

“Yes, it is a mistake not to appreciate the work that our friends do and an even bigger mistake to ignore their contributions to our organization. We should not be arguing like this; we should be grateful to each other and appreciate each other.”

This statement is followed by a moment of silence. Then President Dosia closes the meeting

before anyone else can say another word.

The ladies begin to leave the meeting room, in a long line of pairs or threes, and the crescendo of the meeting has given way to murmurando.

“Now what did I say that was so bad?”

“We had the best of intentions. You know how much work it is to prepare all these pastries.”

“I don’t know what we are going to do now—get a caterer? But we don’t have the money.”

“It’s not a question of money. It’s their feelings.”

“I offered the money. They didn’t want it.”

“We really have to settle this matter at next month’s meeting”

“Is there a meeting next month? Why didn’t anyone tell me?”

The Test of Three: A Fable about Sharing Bad Tidings

The Greek philosopher Socrates (469–399 BC) was approached by a student who excitedly announced that he had heard something that his teacher should know at once—an unflattering comment that had been made about Socrates by another person.

Socrates replied. “Before you tell me what you are so eager to tell me, let’s take a moment to see whether it is worth telling.”

The student was momentarily puzzled but then remembered that many of the lessons Socrates had taught him had come in the form of questions. He stopped himself from blurting out the his news and began to listen.

“The first test,” Socrates said, “is truth. Have you made absolutely sure that what you are about to tell me is true?”

“Why no,” replied the student. “I just heard this an hour ago and ran to find you and tell you.”

“So,” said Socrates, “you don’t really know if what you heard is true or not. Well then, is what you are about to tell me something good”

“No, on the contrary,” answered the student “It is . . .”

“So,” Socrates interrupted, “you want to tell me something bad even though you are not certain that it is true?”

The student, now a little embarrassed, but still convinced that Socrates should know what he had heard, opened his mouth to speak. Socrates held up his hand, stopping the words that were about to pour out. “Wait. There is a third test that you must pass before telling me what you are so determined to tell. Is what you want to tell me going to be useful to me?”

“Well, no, not really, but . . .”

Socrates again stopped the flow of words and said, “If what you want to tell me is neither True nor Good nor Useful, why tell it to me at all?”

The student lowered his head, ashamed but a little wiser, and perhaps even a little kinder.

And one would like to think that from that day onward, before sharing bad tidings, he paused to ask himself: Is it true? Is it good? Is it useful?

BRANCH 85 MASKARADA

On Sunday, October 25, 2009, Branch 85's Sadochok Vishnevyj hosted its annual Children's Maskarada. Open to the Ukrainian community, the event was held at St. Joseph's Ukrainian Catholic Church hall. With over 200 people attending, the event was a tremendous success. Parents, grandparents, aunts, and uncles were enchanted with the handmade crafts made by our Sadochok students to decorate the church hall. Mrs. Marika Baran led the children in a variety of games and dances.

The children especially enjoyed the traditional "parade of costumes," during which each pumpkin, ballerina, firefighter, and superhero climbed onto the stage and announced to the audience exactly who he or she was.

Special thanks go to our Sadochok parents, who were responsible for this year's maskarada: Oksana Mytrofanyuk, Natalka Reyes, and Emilia Marushka. Branch members who assisted at the event should also be commended: Roxana Charkewycz, Lesia Forowycz, Katia Hrynewycz, Natalka Jachtorowycz, Tanya Jacenkiw, Lida Marushka, Christine Palcan, Hanusia Powers, Renya Stasula, Tunia Stefaniuk, and Talia Taran-Lisowsky.

BRANCH 85 AND CHICAGO'S CHRISTMAS AROUND THE WORLD EXHIBIT

On November 7, 2009, members of UNWLA Branch 85 (Chicago Region) ushered in the holiday season early by gathering to decorate the Ukrainian Christmas tree for the annual Christmas Around the World exhibit in the main rotunda of Chicago's Museum of Science and Industry. Although the Chicago Regional Council has been involved with this exhibit since its inception over 40 years ago, our branch assumed responsibility for the annual event 10 years ago, completely refurbishing the Ukrainian tree with hand-crafted, vyshyvka-themed ornaments and sparkly spider webs. This year we were fortunate to have nine members and even several husbands help in setting up and decorating the 20-foot tall tree with a multitude of beautiful ornaments.

Each year, as part of the Christmas Around the World exhibit, each country has the opportunity to perform in front of the large holiday crowds. This season's Ukrainian

Day performance, also organized by our branch, took place on December 13, 2009, with performances by Iskra School of Ukrainian Dance and Cherubic Voices Children's Choir. It is an event that many people visiting the museum enjoy and specifically look forward to, as evidenced by the large crowds attending the performance every year. Thousands of visitors to the museum learn about Ukraine and our Christmas traditions by viewing the tree and attending our programs, and our branch members take great pride in being able to showcase our rich Ukrainian heritage in this way.

Articles by Talia Taran-Lisowsky, Branch 85 president

45-ліття 83-го Відділу СУА

Учасники святкування 45-ліття 83-го Відділу СУА.

45-літній ювілей 83-го Відділу Союзу Українок Америки співпав з традиційною щорічною забавою „Гарбузівка”. Перша така вечірка відбулася в 1966 році. Тоді всі були молодшими і вирішили щороку в жовтні влаштувати Гарбузову забаву, запрошуючи членів родин і гостей.

Голова відділу Наталія Дума урочисто відкрила вечір, привітавши всіх з 45-літтям, побажала гарного настрою та веселої забави. Програму продовжувала Надя Савчук, імпрезова референтка. Вона надала слово Почесній голові СУА Ірині Куровицькій, яка привітала ювілярів і поділилася спогадами, як саме заснувався наш так званий молодечий 83-ій Відділ СУА. Головними ініціаторками у створенні відділу були: Віра Кушнір, Оля Зозуля, Марія Томоруг, Оксана Лопатинська, Ірина Мокривська, Ірина Куровицька.

Перші організаційні сходи відбулися 9 жовтня 1964 року в Українському Народному Домі. На цій історичній зустрічі було 16 жінок. Крім вище згаданих прибули: Ніна Січинська, Марта Ярош, Геня Івашків, Марія Соробей, Ліда Черник, Ліда Роговська, Віра Шпонтанк, Ярослава

Француженко, Звенислава Саяк і Марта Яцушко. Д-р Ірина Падох, організаційна референтка Округної Ради в Нью Йорку, прибула на цю зустріч з Варкою Бачинською, яка на той час вже була членкою СУА в одному з відділів Округи Нью Джерзі. І. Падох запропонувала вибрати головою відділу В. Бачинську. Всі присутні підтримали цю кандидатуру. Так першою головою 83-го Відділу СУА стала Варка Бачинська, заступницею Віра Кушнір, писарем Ольга Зозуля, скарбником Марія Томоруг. Головним завданням було скликати перші сходи новоствореного відділу і вибрати управу. Потім відбулися христини відділу в приміщенні Літературно-мистецького клубу. Почесними гостями були голова СУА Олена Лотоцька та голова Округної Ради Нью Йорку Наталія Чапленко. Д-р І. Падох офіційно проголосила 83-ій Відділ СУА відкритим. Хресним батьком був інж. Стах Ярош.

За 45 років існування відділу 12 членок були головами відділу, каденція деяких повторювалася декілька разів: Варка Бачинська дев'ять років, Ірина Мокривська і Надя Савчук по шість років, Стефанія Косович 4 роки, Марта Ярош, Марія Томоруг, Марта Данилюк, Нуся Рак

і Ліда Андрусишин по два роки, Марія Мороз один рік, Ірина Чабан вісім років, Наталія Дума три роки. І. Куровицька згадала кожен голову відділу тільки однією доброю справою, якою її діяльність запам'яталася, хоч таких добрих справ було безліч.

Голова відділу Варка Бачинська запропонувала Комітетові святкування 1000-ліття Хрещення Руси-України закупити таблиці, на яких помістити плякати соборів золотоверхого Києва і на цьому тлі напис *1,000 Years of Christianity in Ukraine celebrate with us 900 – 1988*. Такі таблиці були по цілій Америці упродовж одного місяця.

Голова відділу Марта Ярош розпочинала засідання порадами, як наводити красу. В той час відділ мав клуб Книголюбів для молоді.

За каденції голови відділу Марійки Томоруг видано казки для дітей „Кіт Музика” пера Діми.

За каденції голови відділу Марти Данилюк під час Конвенції СУА 83-й Відділ провів пресову конференцію для американців та показ народної ноші.

Голова відділу Ірина Мокривська почала засідання жартом. Під час її каденції закуплено ризи для священика в Україні.

За головування Нусі Рак під час Різдвяних свят членки відділу обдаровували одні одних маленькими подарунками *Grab bag*.

За головування Наді Савчук з метою поширення інформації про українську культуру в американському світі проведено „Місяць української культури”, який відбувався в Доннелл бібліотеці: показ писання писанок, виступ лялькового театру, виставка творів українського народного мистецтва.

За каденції голови відділу Наталії Думи вперше в місяці березні відбулося святкування, присвячене історії жінки, і ця імпреза була вписана в календарі Комісії статусу Жінки міста Нью Йорку. Імпреза відбулася в Українському Інституті Америки, на якій були присутні гості з міської Ради.

За головування Ірени Чабан відділ офіційно відкрив Мистецьку галерію СУА виставкою картин мисткині Ірени Зелік.

Кожне святкування під керівництвом голови відділу Стефанії Косович проходило на дуже високому рівні і приносило багато фондів на дану ціль.

Голова відділу Ліда Андрусишин захо-

чувала членок до співу під час засідання. Як довголітня вчителька постійно повчала союзнок.

Багато членок нашого відділу очолювали важливі ділянки праці в Окрузі, Головній Управі, в підготовці Конвенцій СУА. Союзняки були активними в церковних та американських жіночих організаціях. Членка нашого відділу Ірина Куровицька була головою Союзу Українок Америки упродовж трьох каденцій, тобто дев'ять років, а також очолювала Національну раду Жінок США.

Головним завданням 83-го Відділу СУА була праця у виховній ділянці наших дітей. Ми проводили для малят імпрезу „Вертеп-ялинка”. З 1967 по 1997 роки кожного тижня проводились курси народного танцю під керівництвом незаступної Дарії Гензи. 83-й Відділ СУА проводив дитячі програми неділями пополудні, а для батьків проводились цікаві семінари. Важливим виховним заходом був ляльковий театр, який діяв з 1972 по 1986 роки під керівництвом Олі Гаєцької. В 1971 році Округа СУА Нью Йорк зорганізувала при школі св. Юра суботню „Світличку”, за працю якої від початку і по сьогоднішній день відповідає 83-й Відділ СУА. В 1973 році діти „Світлички” вітали на лєтовищі в Нью Йорку Патріярха Йосифа Сліпого.

Заходами референток зв'язків Олімпії Роговської і Галини Шміндяк був зорганізований виступ школи бандуристів під керівництвом о. Кіндзерявого під час засвічення ялинки в Рокфеллер Центрі. Це була надзвичайна подія, яка транслювалася по телебаченню на цілу Америку.

Від 1971 року 83-й Відділ СУА утримував студентів в Бразилії. Після проголошення незалежності України оплачуємо табори дітям – членам Пласту і СУМА. Щороку відділ надає стипендію за найвищу оцінку з української мови учням щоденної школи св. Юра. Ми підтримуємо фінансово, а також жертвною працею Український Музей в Нью Йорку. Найбільше добровольців Музею з нашого відділу.

Членки відділу склали відповідні петиції й протести в обороні переслідуваних і арештованих діячів культури на Україні на руки Секретаря Об'єднаних Націй та до Постійних Представництв до ООН різних держав. Писали петиції до сенаторів та конгресменів в різних політичних справах, проводили демонстрації та акти протестів під совєцькими Амбасадами в Нью

Йорку та Вашингтоні.

83-й Відділ СУА надає харитативну допомогу Луганській області України, яку призначила Суспільна служба Світового Конгресу Українців.

З метою збереження народних традицій і звичаїв щороку проводимо Йорданську вечерю разом з родинами.

Для фінансування потреб відділу влаштуємо ярмарки. В Різдвяний час ходимо колядувати.

Перечислювати добрі справи членок відділу можна до безконечности. Пані Куровицька запропонувала до 50-літнього ювілею відділу написати і видати історію 83-го Відділу СУА. Відтак запросила вийти на сцену присутніх голів 83-го Відділу Наталію Думу і Надію Савчук та засновниць відділу, яких присутні привітали оплесками. Це були: І. Куровицька, О. Лопатинська, О. Зозуля, Е. Івашків.

Н. Савчук далі вела розважальну програму вечора. Жарти, гуморески, гарна музика і пісні музикантів вселили всім присутнім веселий настрій. Центральним заходом розважальної програми був виступ нашої „Балетної школи мадам Фіфі Дю Мар'єр“. Жартівливий танець „Збір урожаю“ у виконанні Лесі Голюки, Мотрі Мілянч, Володимири Біланюк та Мар'яни

Могилин під керівництвом Дарії Гензи ще більше розвеселив публіку. Голова відділу Н. Дума вручила виховній референтці відділу Д. Гензі грамоту вдячності за багаторічну працю з діточками у „Світличці“, якою вже багато років опікується наш відділ.

Це була забава однієї великої родини. Сорок п'ять років перелетіли, наче хмарки в небі. Наш молодечий відділ давно вже не молодий, але союзянки молоді духом, а це найголовніше.

Цьогорічна вечірка відбулася в залі Державницького Фронту, присутніх було 60 осіб. Залю святково прибрали Олег Лопатинський, Мар'ян Романишин, Володимир Саф'ян, Микола Галів. Відповідальною за вечірку була імпрезова референтка відділу Н. Савчук. За буфет відповідала господарська референтка Анастасія Гірняк. Смачну вечерю приготувала українська реставрація. Торти і печиво напекли членки відділу. До розважальної програми вже багато років запрошуємо подружжя Ярослава і Ольгу Косових.

Дай Боже ще багато років святкувати традиційну Гарбузівку, а 50-ліття відділу відсвяткувати ще веселіше.

Галина Грицик,
пресова референтка 83-го Відділу СУА.

З.М.Шимонюк

Лист до редакції

Відносно статті “Історія журналу СУА “Наше Життя”, листопад 2009 р, ст. 11. Хочу погратулювати шановній авторці п. Ярославі Панчук за гарну та інформативну статтю. Однак потребує виправити з історії журналу одне твердження, де авторка пише про листопадове число з 2003 р. в передостанньому параграфі: “В ньому надруковані документи з архіву СУА про широкі заходи українських жіночих організацій, в тому числі СУА, в 1933 році в обороні українського народу“. У тому самому числі журналу є вступне слово професора д-ра Тараса Гунчака, де він підкреслює, що це була акція СУА. Ще були українські жіночі організації такі, як Союз Українок у Львові, Український Жіночий Союз в Чехословаччині, отже, жіночі організації в Європі. З допису авторки можна зрозуміти, що це були організації в США. В тих часах СУА був одинокою крайовою жіночою організацією.

Льокальні церковні і політичні організації ставали відділами СУА, можливо, що були маленькі одиниці, які ще існували, але не відігравали жодної ролі відносно тієї допомоги. СУА в той час закликав міжнародний світ та жіночі організації до реакції на трагедію українського народу, та, на жаль, не було жодного відгуку. Ще раз підкреслюю, що СУА був одинокий, який діяв в цій акції.

Ірина Куровицька,
Почесна голова СУА.

“ВИШИВАНІ ВЕЧОРНИЦІ” НА ПІТСБУРЩИНІ

Зліва: Люба Глутковська, Оля Лисак і Андрій Ласійчук, Галина Смерека і Франк Наполітано, Лариса Шпак і Іван Гарбист, Христина Глутковська і Антоній Чировський, Лариса Боднарчук і Джастин Кол, Марійка Заліщук

*Почала вишивати із самого ранку,
Вишила дівчина гарну вишиванку,
А під вечір почала вже другу –
Будуть готові на вечорниці в Пітсбургу.*

27-ий Відділ США ім. Ольги Басараб у Пітсбурзі і в цьому році традиційно організував забаву “Вишивані вечорниці”. Настало 13 вересня, прекрасна погода, неділя — це один з найкращих днів для забави. До готелю “Radisson” сходяться на вечорниці гості, дебютантки з своїм ескортом, де на них вже чекають господарі вечорниць. Серед запрошених священики різних конфесій, люди старшого віку.

У Пітсбургу багато емігрантів з України і це добра нагода новоприбулим зустрітись саме на вечорницях, де панує тепла атмосфера, де можна похвалитись своїми досягненнями на чужині, похвалитись своїми діточками, покрасуватись прекрасно вишитими сорочками та блузками. Союзанки прикрасили бенкетну залю вишиваними рушниками, гості милувались неповторними взорами на рушниках. На „Виши-

вані вечорниці” запрошено добре знаний у Пітсбургу музичний гурт Остапа Стахіва з Клівленду. Більшість гостей, а їх було понад 130 осіб, прийшли у вишиванках, що надало залі яскравості.

Зі вступним словом виступила голова відділу Марійка Заліщук, яка коротко розповіла про діяльність США, а також наголосила, що цього року минуло 75 років утворення нашого відділу. Вона щиро подякувала гостям за чисельність, а новоприбулих емігрантів запросила стати членкинями 27 Відділу США. Наша союзанка з багаторічним стажем п. Люба Глутковська, котра неодноразово успішно організувала виступ дебютанток, також і в цьому році підготувала 5 дебютанток. І знову щось нове, щось незабутнє, як для дебютанток і їх ескорту, так і для їх родичів та гостей.

Дебютантки з ескортом під звуки музики, пара за парю, виходили з іншої залі, кружляючи у вальсі, а союзанки коротко розповідали про їх життєвий шлях, успіхи та досягнення.

Першою парою була Лариса Катерина Бондарчук та Джастин Кол, другою – Христина Олена Глутковська та Антін Чировський, третьою – Оля Лисак та Андрій Ласічук, четвертою – Галина Смерека та Френк Наполітано, п'ятою – Лариса Марія Шпак з Іваном Гарбистом.

Стихає музика, дебютантки стоять, тримаючи в руках червоні троянди, і кожна з них промовляє щирі слова про свою найдорожчу маму, дякує їй за турботу, за ласку, за любов і вручить їй цю чудову квітку.

Перед обідом отець шамбелян Григорій Апелярд провів молитву “Отче наш”, поблагословив їжу та пиття. Після смачного обіду заграла музика, першими в танці закружляли дебютантки. Дівчата в білих сукнях, гарні, стрункі, усмінені, горді в своїй чарівності, а юні ескорти справили враження справжніх кавалерів.

Під звуки запальних українських танців, які супроводжувались піснями, не всидів ніхто, аматори танців пописувались своєю танцювальною майстерністю. Під час забави розігрувалась лотерея. Забава закінчилась об 11 годині вечора.

Гості розходились з чудовим настроєм та гарними враженнями, – все було добре зі смаком організовано, союзнянки вкотре довели, що для них нічого неможливого немає. Особлива подяка союзнянці п. Любі Глутковській за вдалу організацію дебютанток та союзнянкам п. Гані Конецькі, п. Марійці Заліщук та п. Славі Комічак, котрі приклали багато зусиль, щоб “Вишивані вечорниці” були цікавими і в цьому році.

*Наталія Щерба,
членка 27-го Відділу СУА.*

ДОПОМОГА УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЮ В НЬЮ ЙОРКУ

*Праворуч: Наталка Буняк, голова 86-го Відділу СУА
і Мирося Граб, культосвітня референтка.*

З думкою надати допомогу Українському Музею в Нью Йорку 86-ий Відділ СУА ім. Олени Теліги провів небуденний захід під назвою „Полуденок та показ мод з крамниці «Керен Бютік».

25 жовтня 2009 р. заля Американсько-

Українського Культурного Центру у Виппані, Нью Джерзі заповнилася гістьми, які приїхали з Нью Йорку, штату Коннектікат та з різних сторін Нью Джерзі. Союзнянки вітали гостей та допомагали, щоб кожний знайшов своїх друзів та знайомих. На столах пишались кошочки з яблуками, що надавали осінній мотив. Кошочки були нагородою при столі тим, чий День народження припадав найближче до сьогоднішньої дати. Панувала дружня атмосфера. Зустрічались старі друзі, творилися нові знайомства.

Імпреду відкрила Наталка Буняк, голова 86-го Відділу СУА. Привітавши гостей, вона в своєму вступному слові коротко розповіла про роллю моди-одягу у нашому житті. Зокрема вона відзначила, що всіх нас захоплює краса навколишнього світу, яка не тільки зачаровує, але й спонукає до створення нового, ще прекраснішого, гармонійнішого. Особливий вид художньої творчості – це моделювання одягу. Відомо, що людина почала одягатися, щоб захистити себе від впливу стихії – холоду, спеки, води, вітру... Згодом одяг набирав побічного значення. Крім захисту тіла, одяг міг розповісти про свого власника дуже багато. Одяг – своєрідна візитна картка і він багато говорить про свого господаря. Наприклад, пурпурові тканини у стародавній Візантії мали право носити лише імператори. Згідно закону 424 року всім іншим за порушення цієї вимоги загрожувала смертна кара.

Споконвіку одяг має ще і прикрашати людину. Саме тому, окрім грубої сірої тканини, люди винайшли шовк, батист, парчу, оксамит, шифон та інші тканини всіх кольорів та найрізноманітніших відтінків. Упродовж століть багато разів змінювалися підходи до пошиття одягу, творилися нові його моделі, з'являлися нові його тканини...

Цей процес продовжується. Кожна жінка і чоловік бажають одягнутися гарно, пристойно, привабливо. Як і все інше, мода не стоїть на місці. Існує ціла низка дизайнерів, які конкурують своїми розробками мод. Відбуваються конкурси і найкращі з них вводять нові стилі, які полонять своєю винахідливістю. Це особливо відноситься до жіночих виробів. Майже кожного року нам пропонують нові зразки моди, нові краски, нові матеріали. Особливо молоді жінки стараються дотримуватись моди і одягатися стилево.

Не всі фасони підходять до кожної фігури, віку, росту. Існує багато влучних народних прислів'їв, які варто пам'ятати: „За одягом зустрічають, за розум поважають”, „Добра свита, та не на мене шита”, „Шануй одягу вдома, а вона тебе в людях”...

Опісля Н. Буняк представила присутнім культ-освітню референтку відділу Миросю Граб, подякувавши їй за клопітку працю, яку невтомна референтка вклала у підготовку сьогоднішнього свята, та під оплески присутніх передала їй даліше проведення програми.

Ведуча привітала гостей українською та англійською мовами. Представила достойних гостей, а саме: Уляну Дячук, колишню голову УНСоюзу, Ольгу Гнатейко, колишню голову Управи Укр. Музею в Нью Йорку, Тетяну Рішко, колишню голову Окружної Управи США Нью Джерзі, Надію Савчук, колишню голову Окружної Управи США Нью Йорку. Теперішня голова Окружної Управи США Нью Джерзі Ольга Луків не змогла бути присутньою, бо якраз в цей час відбувалося засідання Головної Управи США, а тому доручила репрезентувати Окружну Управу Нью Джерзі Ярославі Мулик.

М. Граб звернулася до присутніх підтри-

мати Український Музей в Нью Йорку та вписуватися в його членство. Музей є надбанням США і хотілося б, щоб усі українці підтримали таку важливу установу.

Несподіванкою дня було привітання п-ва Мирона і Александри Стебельських, які саме в цей день святкували 57-ліття свого подружжя. Під гучне многоліття всіх присутніх М. Граб вручила „молодій” парі букет жовтогарячих соняшників. Леся Стебельська є членкою нашого відділу. Відтак М. Граб побажала всім гарно провести час і запросила до полуденку.

Після смачного обіду вона представила Керен Антонеллі, власниці крамниці «Керен Бютік» зі Спрінг Лейку, яка розпочала найголовнішу частину програми – показ мод. Модельки одна за одною демонстрували чудові фасони жіночого одягу, починаючи зі щоденного, але модного одягу, переходячи на вечірні сукні, які захоплювали глядачів своєю шикарністю. Керен з властивою їй професійністю представляла кожну модельку та розповідала про фасон і матеріал пошитого вбрання. Кожну модельку публіка вітала оплесками та зніманням на фотоплівку.

Після показу мод подавали каву і солодке, а жіноча цікавість і любов до гарного одягу вела їх до кімнати, де можна було придбати собі бажане вбрання.

Весь дохід призначений на допомогу розвитку УМ в Нью Йорку. Програма закінчилася, та не закінчилася гутірка між гостями та союзнянками. Не хотілось розходитися. Можна впевнено сказати, що імпреза була вдалою. До успіху спричинилися всі союзнянки, які прибули так масово, а ще до цього привели членів своїх родин і друзів.

Організаторами проведення заходу були: Мирося Граб, Наталка Буняк, Зоряна Гафткович, Оксана Стеранка, Ярослава Мулик. Всім союзнянкам висловлюється сердечна подяка.

То ж, до наступних зустрічей, дорогі по-сестри!

Наталка Буняк,
голова 86-го Відділу США ім. О. Телігі
в Ньюарку.

Доповнення. В жовтневому 2009 р. числі журналу „Наше Життя” в статті „Хроніка 89-го Відділу США ім. Лесі Українки, Кергонксон, Нью Йорк” на ст. 26, ліва колонка, 8-ий рядок пропущено: „Скарбничка контрольное приходи і видатки відділу протягом року. Вона працює сумлінно і відповідально відноситься до своїх обов'язків.” *Перепрощуємо за недогляд.*

ПОЖЕРТВИ ЗА ЖОВТЕНЬ 2009

ДАТКИ

20,100 дол. проф. Ярослав і Алла Лешко; 5,000 дол. Woskob Family Foundation; 2,000 дол. Мирон і Ольга Гнатейки; 1,500 дол. Ярослава Мулик; по 1,000 дол. Микола Галів, Dr. Michael & Ulana Kebablo George, 113-ий Відділ СУА, Мирон і Христина Мельники, Mary Pressey, Marie Menendez & George Sawicki, д-р Ярослав і Ольга Ставничі, Ігор і д-р Дарія Лисий, Таїса Маркус і Лев Івашків, 67-ий Відділ СУА, Петро і Ілона Шиприкевичі, Стефан Поперечний; 500 дол. Тамара Тершаковець; 450 дол. Лідія Прокоп; 250 дол. Микола Дармохвал і Зоряна Гафткович (Johnson & Johnson); по 100 дол. Мирослава Кусь, Наталія Даниленко, Стефан Шарга; 81 дол. Н.Н.; 80 дол. Стефанія Семущак; по 50 дол. Larry & Roxolana Gordon, Марія Савицька, д-р Іван і Наталія Головінські, Оксана Радиш, Рома Шуган, Галина Телега; по 35 дол. Люба Сілецька, Carol Briseno, Люба Шевченко; по 25 дол. Ярослав Волощук, Надія Нагірна, Наталія Крупська; 20 дол. Михайло і Люба Дармохвал; по 15 дол. Олена Папіж, Irene D'Alessio; по 10 дол. Ярослав Лозовий, Оксана Комар Солован, Надія Татчин, Н.Н.; по 5 дол. Марія Крижанівська, Мирон Бойко

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять **бл. п. Антоніни Кулик**, мами Ади Кулик, датки склали: 150 дол. Оксана Городецька; 100 дол. Наталія Городецька.

У пам'ять **бл. п. Володимира Гальми** складаю 100 дол. через 1-ий Відділ СУА. Марія Качунь.

У пам'ять **бл. п. Володимира Магуна** через 1-ий Відділ СУА датки склали: 100 дол. Стефанія Семущак; 50 дол. Марія Савицька; 30 дол. Анна Серант; по 20 дол. Марія Лихач, Марія Качунь, Іван Чернявський; по 10 дол. Соня Васик, Мира Мандзюк, Дарія Рекуха, Оксана Макачук, Параскевія Сусь, Марія Маслович.

У пам'ять **бл. п. Анни Кальби** складаємо 100 дол. проф. Роман і проф. Зірка Воронка.

У пам'ять **бл. п. Анни Іванців** складаю 100 дол. Юлія Полянська.

У пам'ять **бл. п. Анни Іванців** складаю 100 дол. Ірена Іванців Кочерчик.

У пам'ять **бл. п. Євгена Змія** датки склали: по 250 дол. Любомир і Дарія Курилки, Олександр і Марія Дарія Лесківи; по 200 дол. Богдан і Лідія Гайдучки, Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал, Ярослав і Віра Криштальські, Мирон і Ольга Гнатейки; по 100 дол. Юрій і Зоряна Ставничі, Тарас і Ольга Гунчаки, Ростислав і Галина Ратичі, Володимир і Катря Воловодюки, Меланія Банах, Ярослав і Марія Томорути, д-р Остап і Віра Тершаківці, Марія Тершаковець, проф. Володимир Петришин, Христина Чорпіта, Божена Ольшанівська, Оксана Стеранка, Роман і Надія Канюка, Лідія Змий; по 50 дол. Люба Клячко, д-р Юрій і Христина Демидовичі, Ярослав і Ірина Куровицькі, Петро і Наталка Буняки, Юрій і Мирослава Граби, Володимир і Володимира Васічки, Катерина Канарська, Ольга Городецька, Богдан і Марія Полянські, Ірена Охримович, Григорій і Ірена Кузьми, Люба Гуралечко, Орест і Любомира Бойко; 40 дол. Володимир і Богданна Гнатківські; по 25 дол. Мирон і Олександра Стебельські, Наталія Дума, Лідія Лукіяненко Мочула, Ія Василенко, Марія Колодій.

У пам'ять **бл. п. Володимира Дячука** складаємо 100 дол. Роман і Слава Комічаки.

У пам'ять **бл. п. Володимира Дячука** складаємо 100 дол. Юрій і Ірена Хухри.

Замість квітів на свіжу могилу дорогої моєї сестри, **бл. п. Надії Корончевської** складаю 100 дол. Мужеві, доні, внучці та правнукам висловлюю щирі співчуття. Сестра Віра Шуль.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Євгенії Рубчак Єнсен** складаю 100 дол. Родині висловлюю щирі співчуття. Сваха Віра Шуль.

У пам'ять **бл. п. Ярослави Борачок** датки склали: 50 дол. Ореста Перейма; по 25 дол. Марія Боднар, Любомир і Софія Головаті.

У пам'ять **бл. п. д-ра Лева і Ірени Кушнір** складаю 25 дол. Лідія Бук.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

From the editor. We ask that authors who submit articles to *Our Life* include a telephone number to allow us to acknowledge submissions and verify information. Photographs submitted electronically should have a resolution of at least 300 DPI and should be saved as uncompressed TIFF file. If you cannot submit electronic photos/images as described, please send hard copy.

Люся Гарасимів

Відходять у вічність наші рідні, друзі, знайомі. Їхні світлі особистості ніколи і ніким не можна замінити. І не хочеться вірити, що вже немає поміж нас ще однієї посестри – союзнянки.

4 жовтня 2009 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у ласці Божій довголітня членка СУА св. п. Люся Гарасимів. Народилася Люся (з дому Текля Новаківська) 18 квітня 1921 р. в селі Фащівка на Тернопільщині. Ще в Україні вийшла заміж за Семена Зеневича. Важкими були часи воєнного лихоліття. Прийшов час покидати рідний край. Молода родина подалася на Захід. В дорозі Люся народила синочка Романа. Та недовго тішилась дитятком, поховали його у Старому Самборі. А другого синочка поховали в Чехії. Нелегко було пережити молодій мамі важке горе. Опинилися в Німеччині, у таборах ДП.

У 1949 році молода родина з новонародженою донечкою Богданою переїхала до Філядельфії, США. Люся відразу активно включилася в життя української громади. Почала працювати в ЗУДАКу, допомагала спроваджувати людей з Німеччини. В той час треба було мати спонсора з Америки. Сама вона спровадила 139 осіб. Завжди старалась допомогти, чим тільки могла.

До СУА вступила вже у 1949 році, де працювала в різних ділянках: імпрезова, культ-освітня, суспільна опіка і т. п. в 10-му Відділі

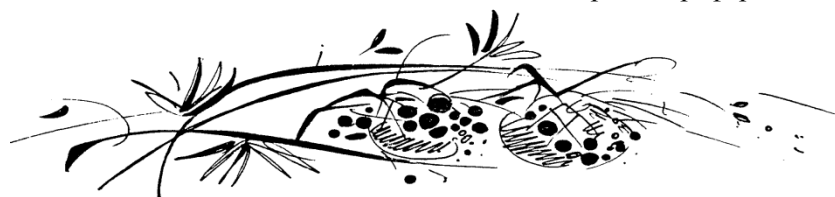
СУА допомогла заснувати хор та дитячий садочок, яким сама і керувала. Як вихователька дитячого садочку організовувала різноманітні заходи з дітьми, які проходили дуже успішно. Покійна дуже любила дітей, які також любили її. Вона виховала одну сироту, як свою власну дитину. Св. п. Люся до останнього часу помагала дітям-сиротам та самотнім жінкам похилого віку в Україні.

У нашому, 56-му Відділі СУА Люся була активною членкою. Упродовж п'яти років була заступницею голови відділу. Виконувала свої обов'язки добросовісно і щиро. Брала активну участь у забавах і пікніках. Любила деклямувати, а поезії „незнаного автора” були її власними. Її поетичних виступів ще довго буде нам бракувати. А ще Люся любила співати. Протягом життя співала в різних хорах. За віддану 60-літню працю була нагороджена грамотою від Головної Управи СУА та грамотою нашого відділу. Була обрана „Жінкою Року” за свою працю в українсько-американському товаристві.

Від відділу зворушливо прощальне слово виголосила Почесна голова відділу Оріся Свистун. „Спи спокійно, наша дорога Посестро. Пам'ять про Тебе залишиться в наших серцях. Прощаю Тебе і залишаю Тобі подушечку з грудкою землі з цвинтаря в Ст. Самборі, де колись давно Ти поховала свого маленького синочка. Складаємо глибокі співчуття доні Богдані з родиною, сестрі Євгенії з Торонто та близьким і рідним Покійної”. Похоронні відправи відбулися в церкві Входу в Храм Пресвятої Богородиці, Норт Порт, Флорида. Поховано Покійну у Venice Memorial Gardens, Флорида.

Вічна Тобі пам'ять, дорога Люсю!

Ірина Брик-Жизномирська,
пресова референтка 56-го Відділу СУА.

Світлої пам'яті Оксани Ганушевської

31 жовтня 2009 року перестало битися серце нашої дорогої подруги Оксани Ганушевської. Прийшли прощати бл. п. Оксану її посестри 101-го Відділу СУА. Тяжко прощати людину, яка завжди була поміж нами. Оксана відійшла від нас у свої 67 років. Здається, що тільки жити та радіти своїм онукам Матейку та Раяну, яких вона дуже любила. Але Всевишній так розпорядився, що кожен з нас приходиться на цей гостинний світ і повинен його покинути в призначений ним час.

Пращати від Відділу припав сумний обов'язок Оленці Матвійшин. Вони запізналися ще будучи пластунками.

Бл. п. Оксана була довголітньою активною членкою нашого Відділу і нам усім щирою подругою – сестрою. Вона була доброю, відповідальною і товариською. Усе позитивна енергія, повна ентузіазму, завжди готова до праці. Навіть, не будучи офіційно у комітеті якоїсь імпрези, вона щиро помагала у підготовці. Від неї ніхто не чув гострого чи прикрого слова – вона зуміла зі всіма поговорити та співпрацювати. Оксана була завжди привітною, лагідною та теплою до всіх.

Вона народилася на Різдво під час другої світової війни. Коли було їй 2 роки помирає її мама. Батько переїжджає до Америки з маленькою донею, щоб дати їй краще життя.

В 9 років в її життя приходиться “друга” мама, яка дуже піклується нею та дає Оксані всю материнську любов.

Життя продовжується. Оксана поєднує свою долю з Михайлом, виховують двоє дітей – Іринку та Петра.

Вона дуже піклувалася своїми батьками, журилася за хворого чоловіка, але не думала, що недуга скосить її швидше.

Від нас усіх складаємо наші глибокі вислови співчуття чоловікові Михайлові, дітям Ірці та Петру і їх родинам, шановним батькам Оксани, панству Іллюкам та дальшій родині.

Оксані складаємо вінок квітів, вінок споминів та вінок дружніх сердець. Спи спокійно, Оксано. Ти залишишся назавжди у наших серцях. Вічна їй пам'ять.

Марія Щерб'юк,
пресова референтка відділу.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

500 дол. в пам'ять дорогого мужа бл. п. **Евгена Змий**. Наталка Змий.

З нагоди **50-ліття вінчання Роксоляни і Михайла Яримовичів**: 200 дол. Ірина і Ярослав Куровицькі; по 100 дол. Лідія і Орест Білоуси, Тереза Бень, Лідія Козак, Мерілін і Володимир Шарко, Христина Шелдон.

100 дол. у світлу пам'ять бл. п. **Анни Кусевич-Кальби**, мами дорогої приятельки Маріянни Заяць. Родині висловлює щирі співчуття Надя Цвях.

100 дол. у 3-тню річницю смерті брата бл. п. **Василя Серанта** через 1-ий Відділ СУА. Іван Серант з родиною.

100 дол. 115-ий Відділ СУА, Дітройт.

50 дол. з нагоди **50-ліття щасливого подружнього життя Дзвінки і Бориса Захарчуків**. Марта Шиприкевич і Роман Волчук, приятелі.

50 дол. замість квітів на могилу **св. п. Ірени Ставничої**, довголітньої членки 78-го Відділу СУА. Родині висловлюють щирі співчуття членки 78-го Відділу СУА.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Геня Змий**: 30 дол. Ольга Тритяк, 25 дол. Іванна Мартинець.

25 дол. замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Івана Гафтковича**, мужа нашої довголітньої членки Наді Гафткович. 19-ий Відділ СУА в Трентоні, Нью Джерзі.

20 дол. Марія Ярмолюк.

Щедрим жертводавцям складаємо щире подяку!

Чому ялинки, сосни і ялівці вічнозелені?

Прочитайте цю стару данську легенду і все буде зрозуміле ...

(Translated and adapted from Florence Holbrook's A Book of Nature Myths. (Harrap & Co. 9d.))

Було це дуже давно ... і було дуже, а дуже зимно. Надходила зима. Всі пташки відлетіли в теплі краї. Тільки одна маленька пташка зажурено скакала по галявині. Вона не могла летіти, бо мала зломане крильце. Шукаючи теплого притулку, зайшла аж під густий ліс. "Може якесь дерево дозволить мені перезимувати в себе? Піду попитаю."

Поскакала на край лісу, побачила березу, та й питає: "Чудова берізко, чи дозволиш

мені жити в твоїх теплих гілках аж до приходу весни?"

"Ну!! Щось такого! Іди геть! Я мушу сама себе пильнувати і ще й свої делікатні листочки. Я не маю часу на чужих пташок!"

І бідна пташка поскакала далі до іншого дерева. А це був великий, розлогий дуб.

"Великий і сильний дубе, чи можу перезимувати на твоїх гілках, аж весна знову завітає на світ?" А дуб каже: "Диви, яка ти! Занадишся в моїх галуззях та ще й з'їш всі мої жолуді! О, ні, тут нема для тебе місця. Іди геть!"

І пташка поскакала до третього дерева - верби і питає: "Шовкова вербо, чи можу жити в

тебе до приходу весни?"

"Абсолютно ні! Я ніколи не розмовляю з незнайомими! Іди геть!"

Бідна пташечка не знала вже, де піти, що робити. Трисіла до землі й тихенько заплакала.

Побачила заплакану пташку ялинка і питає: "Куди ти скачеш і чого плачеш, маленька?"

"Не знаю, куди йду, - відповіла пташка. - А плачу, бо болить мене крильце і я змушу тут зимувати, бо не можу літати, а дерева не хочуть прийняти мене до себе".

"То ходи до мене", - запросила ялинка, - в мене теплі галуззя!"

"А я можу бути, аж поки прийде тепла весна?" - спитала пташка.

"Так", - відповіла ялинка і простягнула до пташки свої довгі галузки. А сосна, яка стояла біля ялинки, сказала: "Ну, правда, мої галузки не загриють тебе, а натомість я тебе і ялинку захороню від холодних вітрів, бо я більша від ялинки."

Коли ялівець почув слова ялинки й сосни, то й собі додав:

"А я годуватиму тебе своїми ягідками цілу зиму."

Маленька пташка замешкала в ялинці, охоронена сосною від грізних вітрів та годувана ягідками ялівця. А береза, дуб і верба дивувались та розмовляли між собою.

"Я ніколи не приймаю чужих пташок", - повторювала береза, а дуб далі собі бурмотів, що побоювався за свої жолуді, ну а горда верба шелестіла, що не розмовляє з незнайомими.

В ту морозну ніч північний вітер прийшов до лісу на забаву. Він дмухав на листочки, які падали на землю від його холодного подиху. Вітер хотів торкнутись кожного дерева.

"Чи можу доторкнутися всіх дерев?" - попросив свого батька, короля Мороза.

"Ні, сказав Мороз. Ялинка, сосна та ялівець змилювались над бідною пташкою і допомгли їй. Не торкай їхні листочки".

І вітер не чіпав ці дерева. Від тоді дуб, берізка і верба стоять голі взимку, а ялинка, сосна й ялівець мають вічнозелені листочки-шпильочки цілий рік.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

*В імені усіх стипендіатів СУА вітаємо спонсорів та добродіїв
з Новим Роком та Різдвам Христовим!
Христос Роджається!*

ПОЖЕРТВИ ЗА ЛИСТОПАД 2009 р.

1,300 дол. Drs. Viktor and Betsy Decyk (98); **500 дол.** Adrienne Choma, Esq. (86); **445 дол.** Надія Шкільник (12); **440 дол.** 1-ий Відділ СУА, Н.Й.; **по 330. дол.** Alex & Irene Khowaylo (62), 33-ий Відділ СУА (33); **по 250 дол.** Suzanne McBride Feldman *in memory of Irene Popowycz of Branch 74*, Goldman, Sachs & O. Szul Matching Gift Program, Dr. Christina Stasiuk & George Farion, Наталія Змий (86); **по 240 дол.** д-р Марія Дицьо (56), Олена Папіж (81); **по 220 дол.** д-р Ігор та Зеновія Кунаш, Basil & Priscilla Kuzyszyn (98), Світлана Недільська (108), Євген Рудакевич, Йосиф С. Сахно, Богдан і Марія Шандор (65), Ірена Шерба (90), Ігор Струтинський, д-р Оріся Трешневська (54), 10-ий Відділ СУА (10), 90-ий Відділ СУА, Окружна Управа Нью Джерзі; **по 200 дол.** Raymond & Henriette Oberleitner (98); 150 дол. Володимира Васічко (86); **по 110 дол.** Marta V Borodayko (36), Уляна Дячук, Тов. Дивізіоніків Детройт, Ігор і Ксеня Гапії (86), Elizabeth Iwaniw Jones, Mary Ellen Koalchic, Luba Nowak (36), Rodion & Irene M Palazij, Peter & Stacey Polanskyj (98), Patricia S Rylypec, Володимир і Богданна Слижі (83); **100 дол.** George B & Tania Kuzycz (101); **50 дол.** Софія Борусевич (56); **21 дол.** Рената Бігун (28); **10 дол.** Михайло Ліскевич.

З РІЗНИХ НАГОД

In lieu of Christmas presents **for our dearest Mother, Maria Kuzyszyn**, we are renewing the scholarship for her student, Vitaliy Kurylov of Ukraine. Basil and Priscilla Kuzyszyn, Boone, North Carolina.

In loving memory of our grandmother, we are contributing \$1,300 as an addition to the principal of the UNWLA Scholarship Program's **Natalia Chaplenko Memorial Fund**. Memory Eternal! Dr. Viktor and Dr. Betsy Decyk, Culver City, California.

My donation of \$25 to the UNWLA Scholarship Program is **in memory of my beloved Mother, Anna Bohuslawska**. LCDR Myron Bolukh, USNR (Ret), Scituate, Massachusetts.

Замість квітів на могилу **бл. п. Анни Кальби**, матері голови СУА Маріянни Заяць, складаю 25 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА. Цією дорогою складаю щирі співчуття Маріянні з родиною. Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

ПОПРАВКА. Просимо звернути увагу, що на сторінці 32, листопадового числа Н. Ж., мильно подано «Анна і Теодозій Зазуля»; має бути «**Ольга** і Теодозій Зазуля». *Вибачаємо за недогляд.*

Щиро дякуємо!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА,
М. Оріся Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530
Email: Mariapolanskyj@verizon.net

Гумор

Слухач спізнюється на концерт.

- Що зараз виконує піяніст? - запитує сусіда.

- Шосту рапсодію Ліста.

- Шкода, що я запізнився і не чув перших п'ять.

MASHA ARCHER

'maria muchin'
extraordinary jewelry

Trunk Shows...

Saks Fifth Avenue • Palm Beach • Esplanade Mall
January 2 ~ 4, sat sun mon • 561-833-2551

Saks Fifth Avenue • Bal Harbour • Miami
January 21 ~ 24, thu fri sat sun • 305-865-1100

Available at select Saks Fifth Avenue locations nationwide and...

Ukrainian Museum Gift Store
New York, New York
212.228.0110

the Desert House Collection
on the internet at...
www.thedeserthousecollection.com

The Rafael's
San Francisco
415.974.6772

visit www.masha.org
for more locations and
trunk show updates

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Ulana Zynych — 1-st Vice President
Anna Macielinski — 2nd VP — Membership
Sophia Hewryk — 3rd VP — Culture
Chrystyna Melnyk — 4th VP — Public Relations
Mariya Andriyovych — Recording Secretary
Daria Drozdovska — Corresponding Secretary
Nadia Cwiach — Treasurer
Roma Shuhan — Financial Secretary
Vera Kushnir — Member-at-Large
Irena Steckiv — Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Irena Rudyk — Social Welfare Chairwoman
Christine R. Shwed — Education Chairwoman
Zoriana Haftkowycz — Arts and Museum Chairwoman
Maria Polanskyj — Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
Olga Trytyak — Archives Chairwoman
Orysia Tresznewsky — Ecology/Women's Health Chairwoman
Roxolana Yarymowych — Member-at-Large Chairwoman

REGIONAL COUNCILS

Lidia Kazewych — Detroit
Christine Chomyn-Izak — Philadelphia
Slava Gerulak — New York City
Zinnia Dzus-DeBole and Didi Butenko — New York - North
Olha M. Lukiw — New Jersey
Iwanna Shkarupa — Ohio
Lubomyra Kalin — Chicago
Zoryana Mishtal — New England
Maria Cade — New York - Central
Ulana Hlynsky — Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion — Chairwoman
Maria Tomorug — Member
Renata Zajac — Member
Tatiana Rishko — Alternate
Halyna Keller — Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Tamara Stadnychenko — Editor "Our Life"

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: 8:30 – 2:00

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).*

***Взори до вишивання Ірини Сенюк, серія 7, ст. 10. Нитки ДМС червона ч. 321.
Patterns for embroidery from Iryna Senyuk, series 7, pg. 10. DMC thread red #321.***